

لادانی واتایی له شیعی هه‌وچه‌رخى کوردیدا

١٩٩٠-١٩٧٠

(هه‌لێنجراو-مستل)

پ.د. عوسمان هه‌مه‌د خدر ده‌شتی

م.زانیار سالج عه‌لی

به‌شى زمانى كوردى / كۆلیژی په‌روه‌رده

زانکۆی کۆیه

Osman.hamad@koyauniversity.org

به‌شى زمانى كوردى / كۆلیژی په‌روه‌رده

زانکۆی کۆیه

zanyar.salih@garmian.edu.krd

پوخته:

ئهم توێژینه‌وه‌یه به ناوئیشانی (لادانی واتایی له شیعی هه‌وچه‌رخى کوردیدا ١٩٩٠-١٩٧٠) دا، هه‌ولێکه بوو ده‌ستئیشانکردنی بابته‌تیکى گرنگی په‌خه‌یه‌ی وه‌ک لادانه واتاییه‌کان و سه‌رباسیکی توێژینه‌وه‌یه‌کی ئاستی دکتورایه، له‌مه‌ر شیوازی شیعی هه‌وچه‌رخ، تیایدا ده‌ستئیشانی هه‌ندى له‌و لایه‌نانه‌ی لادانی شیعی له‌ قۆناغی دیاریکراوی توێژینه‌وه‌که‌ماندا کراوه، ئه‌گه‌رچی بابته‌تی لادان وه‌ک بابته‌تیکى په‌خه‌یه‌ی، مێژوووه‌که‌ی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بوو ماوه‌یه‌کی نزیك، به‌لام په‌گی ئه‌م باسه‌ له‌ په‌خه‌یه‌ی کۆن و به‌تایبه‌ت ئه‌و باسه‌ په‌خه‌یه‌یه‌یه‌ی له‌ چوارچێوه‌ی زانستی په‌وانبێژیدا خراونه‌ته‌ روو، به‌دی ده‌کریت، بۆیه‌ له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا ئه‌و هونه‌ره‌ په‌وانبێژیه‌یه‌ی له‌ ده‌وری درووستکردنی وینه‌ی شیعییدا ده‌سوورپه‌نه‌وه‌ وه‌ک: (لێکچواندن، خواستن)، فه‌رامۆش نه‌کراون و خراونه‌ته‌ به‌رباس، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا لادانی واتایی له‌ چوارچێوه‌ی ئه‌و په‌کانه‌ی (جان کۆهین) وه‌ک بنه‌مايه‌کی تیۆریی، پێشکه‌شی په‌خه‌یه‌ی ئه‌ده‌بی کردوون، وه‌ک: (دیاریکردن، دانه‌پال، گه‌یاندن)، به‌سه‌ر شیعی قۆناغه ئه‌ده‌بیه‌که‌دا به‌نموونه‌ی شیعییه‌وه‌ کاریان له‌سه‌ر کراوه.

و‌ش‌ه‌ی سه‌ره‌کییه‌کان: لادان، لێکچواندن و خواستن، دیاریکردن، دانه‌پال، گه‌یاندن.

پیشه کی:

هەر بابە تیککی پەخنی، دەتوانریت سوود بە خەش بێت بۆ دەست نیشانکردنی تاییبە ئەندێبە کانی شیعری تاکە شاعیرێک، گرووپ و دەستە یەکێ ئەدەبی، قۆناغێکی ئەدەبی، ئەدەبیاتی نەتە وە یەک، لەم توێژینە وە یەدا وەک لە ناو نیشانە کە یەدا دیاریکراوە، لادانە کانی ئاستی واتا لە شیعری هاوچەر خەدا و بە تاییبەت ماوە یەکێ دیاریکراو خراوە تە بەر تیشکی لێ توێژینە وە و باسە کە دەست نیشانکردنی شیوازی شیعری قۆناغێکە، کە لادانی واتایی تیا دا تاییبە ئەندێبە کی هەرە دیارە، لەم رێگە یە شە وە دەتوانین چ شیوازی شیعری هاوچەر خە یاخود شیوازی شیعری تاکە شاعیرێک یان قۆناغە کانی ئەدەبە کە مان دیاری بکە یان.

هۆی هە لێژاردنی باسە کە:

شیعری هاوچەر خە کوردی ئە گەر چی توێژینە وە ی زۆری لە سەر ئاستی نامە ی ماستەر و دکتۆرا دەربارە کراوە، بە لām زۆرتین توێژینە وە کان لە سەر هە و لسی تاکە شاعیر و دەستە و گرووپە ئەدەبیبە کانن، بە لām لە سەر بابە تی لادان توێژینە وە کەم کراوە، بۆ یە ئەم توێژینە وە یە زیاتر هە و لسی شیوازی ناسیبانە ی لادانە لە قۆناغە کە دا و هەر لە و چوارچۆ یە شە وە، کاری لادانە واتاییبە کی لە سەر بنیات نراوە.

ئامانجی توێژینە وە کە:

دەست نیشانکردنی تاییبە ئەندێبە کی قۆناغە ئەدەبیبە کان و جیاکردنە وە یان لە یە کتری، پێویستی بە بنە ما و تیۆریی زانستی هە یە، تا تیا یەدا بە دە رتە نجامی دروو ستە وە بریاری لە سەر بدریت، کە کام قۆناغ لە و ی دیکە جیا وازە، جیا وازیبە کانیش لە چ ئاست تیکدان، هەر بۆ یە بە باشمان زانی لە رێگە ی ئەم جۆرە لادانی واتاییبە وە هە ندیک لە سەرە داوی شیوازی شیعری هاوچەر خە بخرینە پروو.

سنووری توێژینە وە کە:

ئەم توێژینە وە یە لە چوارچۆ یە شیعری شاعیرانی هاوچەر خە کوردی و بە تاییبەت ئە و شاعیرانە ی بە شی وە زاری کرمانجی ناوە راست بە رە هە مە کانیا ن ب لآ و کردو وە تە وە لە نیوان سالانی ١٩٧٠-١٩٩٠ دا کاری تیدا کراوە، بۆ وەرگرتنی نموونە کانیش پشتمان بە کۆمە لێ شیعری و

دیوانە کانیا ن بە ستو وە، هەر لە ویشە وە پشتراستی کاتی ب لآ و کردنە وە ی دە قە کان کرا وە تە وە، چونکە ئە و شاعیرانە دا و ی ئە م قۆناغە ش بە شیکیان تا ئیستە ش لە ژیا ندا ما و ن و خا وە ن بە رە هە مە ن.

میتۆدی توێژینە وە کە:

لە م توێژینە وە یە دا پشتمان بە میتۆدی پە خە ی شی وازگە ر ی بە ستو وە، بە تاییبەت بازنە ی شی وازگە ر ی فیلۆ لۆژی، نموونە کانیش لە خزمە تی ئە و میتۆدە دا بە گشتی خستتە پروو و شیکاریان بۆ کرا وە.

پیکهاتە ی توێژینە وە کە:

توێژینە وە کە بە ناو نیشانی (لادانی واتایی لە شیعری هاوچەر خە کوردی دا ١٩٧٠-١٩٩٠) دا، جگە لە پوختە کە ی بە هەر سێ زمانی (کوردی، عەرەبی، ئینگلیزی) و پیشە کی، لە دوو بە ش پیک هاتو وە، بە شی یە کە می تەر خان کرا وە بۆ چە مە ک و زارا وە ی لادان، پاشان باس کردنی چە ر دە یە ک دە ر بارە ی لادان لە ئاستی واتا سا زی دا وەک تیۆریبە ک لە خزمە تی بە شی دو وە مە دا، لە بە شی دو وە می توێژینە وە کە شە دا میکانیزمە کانی لادانی واتایی خرا وە تە بە ر باس، کە خۆ ی لە (لیکچواندن، خوا ستن، دیاریکردن، دانە پال، گە یان دن) دا دە بینیتە وە و بە نموونە ی شیعری شاعیرانی قۆناغە کە بابە تە کە دە و لە مە ند کرا وە، پاشان لە کۆ تاییبە کە یە دا ئە نجامی بە دە ست هاتو و ی توێژینە وە کە و لیستی سەر چا وە کان خرا وە تە پروو.

١/ چە مە ک و زارا وە ی لادان:

١/١ زارا وە ی لادان:

لە بە رتە وە ی مە و دا ی لیکۆ لێ نە وە لە گشت بوا رە کانی ژیا ن و زانستە کاندای بە گشتی بە رە و فرە وانبوون پۆ شتوون، هەر چە مە ک و زارا وە یە ک کە دیتە نا وە وە، بە پێ ی رپەر و ی توێژینە وە کان و مە بە ستی کارە کیی کار کردنیان بە دە گمە ن نە بپیت، زارا وە ی ها و بە ش بە دی، نا کریت، مە بە ستمانە لیرە دا بلیین بە پێ ی مە بە ستی توێژەر بۆ بوا ری توێژینە وە کە ی زارا وە یە ک کە لە گە ل کارە کە یە دا بگۆنجیت، هە ل دە بژریت. لادان وەک زارا وە یە کی زانستی لە هە ندیک زانستە دا بە ر چا و دە کە و پیت وەک (ئە دە ب، دە رووناسی، ئاین، کۆمە لناسی... هتد)، ئە وە ی بە لای ئیمە وە بە ها و نرخی هە یە، زارا وە ی

توژیینه وه که ی خۆی پى پروونکردوو ته وه، به لای ئیمه وه زاراوه ی لادان له هه موو زاراوه کانی تر دروستتره، چونکه: ده توانی جگه له بواری ئه ده ب وه ک چه مکیکی فره په هند له بواری زانسته کانی تر دا به کار بهیتریت. واتای زاراوه که و گونجانی له گه ل کرده ی کاره که یدا له مه یدانى توژیینه وه دا
 رۆشتنى زاراوه که له توژیینه وه ی ئه ده بیاتا و تیگه یشتیمان بۆی.
 ۲/۱ چه مکی لادان:

لادان له پرووی چه مکه وه میژوو یه کی دیرینی هه یه و ده توانین بیبه ستینه وه به میژوو ی ده قی ئه ده بیه وه، چونکه هه ر ئه و مه به ستیه ده قی ئه ده بی هینایه گۆرپ بۆ خۆی لادانه له و مه به ستیه که به شیوه یه کی نا ئه ده بی (ناسایی) ده برینه کان ده ده رده بران، ئه گه ر چاویک به میژوو ی لیکۆلینه وه ی ده قی ئه ده بیدا بگپین، ده بینین به بی نا و بردنی ده سته واژه یان زاراوه ی لادان، هه ر له سه رده می گریکه کۆنه کانه وه و به تایبه ت (ئه رستۆ) قسه وباسی ئه م چه مکه هه بووه، ئه رستۆ بۆ پروونکردنه وه ی ئه م چه مکه ده لیت: ((گه وره ترین خه سیه قی چاکی زمانى شیعری ئه وه یه که پروون و ئاشکرا بی، زمانى شیعری ئه و کاته پروون و ئاشکرا ده بی که له وشه ی رۆژانه دروست بی، به لām ئه مه یان شتیکی سواوه وه کوو شیعری (کلیفون) و (ستینیلۆس)، له لایه کی تره وه، ئه و زمانه شیعرییه ی وشه ی ناباوی تیدا به کار بی، به رزی و شکۆمه ندی تیدایه و له سه رووی زمانى رۆژانه وه یه.)) (ئه رستۆ، ۲۰۱۱، ۸۳)، به بروای ئه رستۆ، شیعری پئویستی به پروونییه، به لایه وه پروونییه ک که وشه ی رۆژانه و باوی تیدا به کار هات ئه وه شتیکی سواوه، شیعری له کاتیکدا هیزی خۆی به ده ست ده هیئیت، که وشه ی ناباوی تیداییت و له سه رووی زمانى ناسایی خه لکه وه بی، ئه مه ش بۆ خۆی ئاماژه دانه به لادان.

له تیو ئه و باسانه ی ره وانپێژی کۆنیشدا چ لای عه ره ب و فارس و ته نانته کوردیش چه مکی لادان به ناراسته وخۆبی له زۆربه ی کتیب و لیکۆلینه وه ره وانپێزییه کاندایه پروونی ده بیتریت، چ له بواری ئه و هونه رانه ی خزمه ت به وپنه ی

لادانه له بواری ئه ده بیاتا، که تیایدا په یه وه سه ته به زمانى ده قه وه.
 توژیهران و په خنه گرانی ئه ده بی له نه ته وه جیا جیا کاندایه چهن دان ناویان بۆ زاراوه ی لادان داناوه، که هه موو زاراوه کان بۆ هه مان مه به ست به کارهاتوو به ناوی جیا جیا وه (le ecart, le abus, la deviation, la distorsion, la subversion, le infraction, le scandale, le voile, la violation des normes, le incorrection, la transgression, le alteration, le group mu) (المسدى، ۱۹۹۳، ۱۰۰-۱۰۱)، هه ریه ک له م زاراوه مو لکی خاوه ندریته یی و په خنه گریکی پیوه یه، له ئینگلیزییدا زاراوه ی (deviantion) ی بۆ دانراوه، هه روه ها (deviance) یی پیده وتریت، هه ردوو زاراوه که ش به رانه به به لادانه، هه ندی له توژیهران هه ولیان داوه جیاوازی له نیوان ئه و دوو زاراوه یه بکه ن، له وانه (لیچ leech) (الدده، ۲۰۰۹، ۱۵). هه رچی زاراوه که شه له عه ره بیدا نزیکه ی چل زاراوه بۆ هه مان مه به ست دانراوه، فره یی زاراوه که به بروای (احمد محمد ویس) بۆ گرنگی بابته که له مه یدانى توژیینه وه دا ده گه رپته وه و له تیو ئه وانته شدا (الانحراف، العدول، الانزیاح) ی پروونکردوو ته وه، پیی وایه (الانزیاح) پر به پیستی چه مکه که یه قی (ویس، ۲۰۰۵، ۳۳-۳۴)، له زمانى فارسیشدا (هنجارگریزی) به کار دیت، هه رچی زمانى کوردییه وه ک زمانى عه ره بی کیشه ی فره زاراوه یی هه یه و (صافیه محمه د) یازده زاراوه ی (گۆران، ترانان، تیکدان، تیکشکاندن، سه رکیشیکردن، دوورکه وتنه وه، زه قکردنه وه، خزان، تپه پراندن، گه مه ی زمانه وانى، لادان) ی بۆ ئه م دیارده یه به پیی توژیینه وه ی نووسه ره کانیا ن ده ستنیشان کردوو و پیی وایه زاراوه ی لادان له هه موویان دروستتره و له گوتاری په خنه ی ئه ده بی کوردیدا راسته وخۆ واتا و مه به سته که ده گه یه ئیت (ئه حمه د، ۲۰۱۳، ۵۸-۶۶)، به کاره یئانی فره یی زاراوه که ش له کوردیدا بۆ دوو مه به سته، یه که میان به هۆی وه رگپرا نه وه یه که توژیهران به هۆی وه رگرتی چه مکه که له زمانه جیاوازه کانه وه هیناویانه ته نیو زمانى کوردی و وه رگپرا نی وشه ه ییان بۆ کردوو، دووه میان به هۆی مه به ستی توژیینه وه کانه وه، که هه ریه ک له و توژیهرانه زاراوه یه کیان هه لپژاردوو یان داتاشیوه که مه به ستی

شعیرییه وه وه ده گرین تا چه مکی لادان پروون بکه پنه وه، سپیتزه ر خۆی باسی خۆی ده کات ((که رۆمانه فره نسبییه نوپیه کانی ده خوینده وه، وا راهاتبوو، هیلنیک بهینن به ژیر ئه وه ده سته واژانه ی سه ره نجیان راده کیشا و به لایه وه وابوو لایداوه له به کارهینانی باو، کاتیکیش به راوردی له نیتوان ده سته واژه ده ست نیشانکراوه کاندایه کرد ده بیینی تا راده یه کی ژور وه که یه کن، ئه مه وای لیکرد بگه ریت به شوین ناویکی گشتی بو ئه مه هه موو لادانانه، له خودی نووسه ردا ده گه را بو بنچینه یه کی گیانی و ده روونی هاوبه ش بو ئه مه لادانانه)) (سه عید، ٢٠١٠، ١٧)، له دوایشدا لادان وه که چه مکیکی نوئی لای ئه مه وه به ردی بناغه ی دانرا.

دیاره چه مکی لادان له بنه رته دا زاده ی شیوازه گه رییه و دواتر له نپو شیوازا مه ودا یه کی فره وانتری وه رگرت و جگه له شیوازه راکان له قوتابخانه و ریپازه ئه ده بییه کانی تردا جیی بایه خیان بووه، (احمد محمد ویس) له م باره یه وه ده لیت: (له گه ل ئه وه ی چه مکی لادان له ژیر رۆشنایی تووژینه وه شیوازه گه رییه کاندایه گه شه ی کردوو، به لام ئه مان سه ره به خۆیان پی نه به خشی، مه حاله چه مکیکی گشتی لای یه که قوتابخانه وه سه ره به خۆیی به ده ست بینیت، به م شیوه یه به شیک له قوتابخانه و رهوت و ئاراسته ی جوراوجور له بنیاتانی لادان به شدارییان کردوو، لای سورپالییه کان، ههروه ها لای فۆرمالیسته رووسه کان، قوتابخانه ی پراگ، لای بونیدگه ره کان قوتابخانه ی زمانه وانی به ره مهین (تولیدی) و گوژانه وه (تحویلی) ده بینیت و هه یه (ویس، ٢٠٠٥، ٩٠). (توودوروف) له سه ر بنه مای شیوازه له لادان ئه پروانیت، به لایه وه ئه گه ر زمانه ی ئه ده بی هه مووی پراکتیک کردنی شیوه ی ریژمان بیت، ئه وا لادان دروست نه ده بوو، به لای ریفاتیریشه وه لادان تیکشکاندن ریژمانه و هه ندی جاریش به کارهینانی دارشتنی زمانیه ده گمه نه (ویس، ٢٠٠٥، ١٠٢-١٠٣)، (فالیری) بو شیکردنه وه ی لادان جیاوازی له نیتوان شیعر و په خشاندا به وه کردوو که په خشان وه ک ریکردنی ئاسایی (پیاسه کردن) داناوه و ریتمیکی دیاریکراوی خۆی هه یه، شیعریشی به سه ما چواندوو که جو له کانی له سه ر ریپه ویکی شیواوه، پیسی وایه وه ک چۆن سه ما کردن جو له کانی له سه رهیلنیک راست نییه، شیعریش به هه مان

شعیرییه ده کن، چ له وه هونه رانه ی له خزمهت لایه نی واتاسازین وه ک: پاش و پشخستن و کورتبیری و دریزبیری و... هتد. ئه م باسانه هه رچه نده راسته وخۆ کارکردن نییه له ژیر چه مکی لاداندا، به لام ئه مه هه ولانه کاریگه ری و به های خۆیان هه یه له سه ره لادانی چه مکی لادان به شیوه و تیکه یشته رۆژئاوا بییه که ی.

وه ک ئاشکرایه مه ودا ی لیکۆلینه وه له ده قی ئه ده بی له رۆژگاری ئه مپروماندا، بو ئه وه ی شیوه یه کی زانستی بگرتیه به ر، له مه سه له یه کی له م شیوه دا، پیویستی به وردبوونه وه ی زیاتر هه یه و بو ده ستخستنی کاره زانستییه که پیویسته راسته وخۆ له شوینه وه تووژینه وه گرنگی خۆی به ده ست بهینیت، که چه مکی زانست و بابه ته که به شیوه یه کی راسته وخۆیی تیدا هاوتوته کایه، ئه مه ش سه بارهت به زاراوه و چه مکی لادان (ژوریک) له تووژهران و ره خنه گران له و باوه رده ان سپیتزه ر به که م که سه که زاراوه ی لادانی به کارهیناوه له تووژینه وه کانیدا، به لایه وه لادان پیوه ریکی ئه ده بییه و جیاوازه له به کارهینانی باو، پیوه ندی به ده روونی نووسه ر و کاره ئه ده بییه که یه وه هه یه، تایه ته مندیه کانی نووسه ر له و گوژاناندا که له به ره مه که یدا هه یه ده بینیت، به وه ش تایه ته مندیه که سایه تی نووسه ره که به دیارده که ویت، وا له نووسه ر ده کات که دوور بکه ویته وه له به کارهینانی شتی باو و زمانه ی (باو) (لوصیف، ٢٠١١، ٤٢). هه ر له م باره یه وه (ریحان اسماعیل) ده لیت: (بالی بو سنووردارکردنی له ده برینه زمانه وانیه سه زداریه کان و تایه ته مندیه سه زداریه کاندایه کاری له سه ر چه مکی لادان کردوو به بی ئه وه ی ناوی زاراوه که بهینیت، پاشان لای سپیتزه ر زاراوه ی لادان ها ته ناوه وه و له ریپازی زمانه وانی شیکاریی خۆیدا په ره ی پیدا بو ئه وه ی پالنه ره ده روونیه لاده ره کانی خودی شاعیری پی ئاشکرا بکات، به شیوه یه ک که په نگدانه وه ی رۆحی گوژانکاییه کانی سه رده م بیت) (المساعید، ٢٠٠٩-٢٠١٠، ١٣)، به م پییه سپیتزه ر به که م که سه لادانی وه ک چه مکیک له تووژینه وه کانیدا به کارهیناوه و کاری له سه ر کردوو.

لیره دا دید و بوچوونی به شیک له ره خنه گران و تووژهرانی ئه ده بی له مه ر لادان و پیوه ندی به شیوازی

نیشان بۆکراو (مەدلۆل) لەنیشان کراو (دال) جیا دەکاتەوه (مطلق، ۱۳۹۴، ۱۱۵)، چونکە ((زمانی شیعر زمانیکە لەناو خولگەکانی واتای شیعر دەژیت، دەستینشانکردنی خود و چیهتی زمانی شیعر و دیاردەکان و کاری یاسایی و لادانەکان و ئەرکی بونیاتی و پێکی و ناپێکی یەکەکانی پروسێسی شیوازگەری بەرپرسیاریتی ئەستۆ دەگریت)) (مەحمود، ۲۰۰۹، ۱۲۹-۱۳۰)، ئەگەرچی لادانی واتایی تایبەتمەندییەکی شیعرییە، بەلام ئەم لادانە پەریوەتەوه بۆ ناو پەخشان و ناخاوتنی ئاسایی خەلکیش، جیاوازییەکی شیان لەچۆنیتی چەندیتی رێژەکییدا هەیە، لەم بارەشدا جیاوازی زمانی دەربڕینی کەسێک لەکەسێکی تر و نووسەرێک لەنووسەرێکی تر، بۆ ئەو لادانە واتاییانە دەگەرێتەوه کە لەناخاوتن یان نووسینەکانیاندا ئەنجامی ئەدەن، بەهەش شیوازی تاکەکەس بەرھەم دێت، لێرە و لەوێ چەندان نووسین دەبینرێت، کە لە بنەرەدا پەخشان، بەلام بە پێوەکردنی لادانی واتایی، زمانی پەخشانەکی بەرەو شیعربوون رۆشتوو، لەو روانگەشەوه لادانی واتایی مەبەستە و دەلالەتی تایبەتی لەخۆیدا هەلگرتوو.

لەناو دەقی شیعریشدا ئەم لادانە لەسەر بنەمای ئەوهی دەق لەیەکەم خۆیندەوهیدا خۆی بەدەستەوه نەدات، بەکار دەھێنرێت، چونکە هەر دەقیک تەنھا یەک خۆیندەوهی هەبێت، پلەشی شیعرییەتی هێندە بەرز نییە و تا بێتە دەقیکی داھینەرانی، کە توانای مانەوهی هەبێت، بۆیە هەر دەقیکی بەم جۆرە نەبێت، بەلایی لەدەست دەدات و لەگەڵ قسەیی ئاساییدا هەمان کاریگەری لەسەر خۆینەر و بیسەر دەبێت، شاعیرانیش لەئێو دەقەکانیاندا ئەم لادانە پێرەو دەکەن تا لەرێگەییەوه ئاستی بەلایی بەدەقەکانیان بێخشن، بۆیە ((داھینەری شاعیر لەو دەقەدا، کە لەو بەکارھێنانە واتاییە تەسکەیی وشەکان لە فەرھەنگدا هەیانە دوور بکەوێتەوه و هەولێ دۆزینەوهی پەویەندی و وێنەیی نوێی لە ئەزموونی شیعری خۆی بدات، کە پێشتر لە بیر و زەینی خۆینەریدا بوونی نەبوو، دۆزینەوهی ئەو وێنەش لە رێگەیی لادانە واتاییەکانەوه دێتە بوون)) (قادر، ۲۰۱۴، ۱۰۲)، ئازاد ئەحمەد مەحمود ئەم لادانە بەھەلەیی ئەنقەست ناو دەبات لەلایەن شاعیرانەوه و بۆ مەبەستی

شیوێ لادانە لەو هێلە راستە، واتە لادانە لەرێپەرەوی باو (لوصیف، ۲۰۱۱، ۴۲)

جان کۆھن دەلێت: ((لەبەرئەوهی کە پەخشان شیوازیکی زمانی باو، دەشیت بەپێی پێوەرێک بلیین قەسیدە، جۆرە لادانیککی زمانییە، لادانیش هەمان پێناسەییە)) (کۆھین، جان، ۲۰۰۸، ۱۶)، کەواتە بۆچوونی کۆھین تەبایە لەگەڵ تێروانینەکانی تردا دەربارەیی لادان. هەر ئەم تێروانینانە و لە (کدکنی) دەکات بلیت: (لەرستیدا شیعر هیچ نییە جگە لە شکاندن نۆرمی زمانی ئاسایی و لۆژیککی، لەناخاوتنی ئاساییدا، لەکتییە زانستییەکاندا، لەدەربڕینە فەرھەمەکاندا، زمان دۆخیککی هەییە کە هەمووان هەمان شیوازی مامەلەکردنیان لەگەڵیدا هەییە، یان هەرکەسێک بەکەمێک گۆرانکاریەوه گوزارشتی لیدەکات، بەلام لە شیعردا زمان بریتییە لەشکاندن ئەم نۆرمە باو (کدکنی، ۱۳۸۵، ۲۴۰). لەروانگەیی ئەم بۆچوونانەوه دەگەینە ئەوهی کە لادان، هەر دەربڕینیکە کە یاسای زمانی باوی تیدا بشکێنرێت و جاریککی تر زمانیککی نوێی لەرێگەیی دەقەوه بنیات بنیت، کە هەر نووسەر و ئەدیەیی بەپێی توانای خۆی و فەرھەنگە ئاوەزییەکی بێتوانیت یاسا شیوازی نوێی و تایبەت بەخۆی داڕێژرێت و لەوێشەوه شیوازی تاکەکەسی خۆی لە قۆناغە ئەدەبییەکاندا پێ دیاری بکات.

۳/۱ لادان لەئاستی واتا

ئەگەر ئاستەکانی تری دەنگسازی و وشەسازی و رستەسازی ئاستگەلیکی پروکەش بن لەدروستکردنی شیعرییەتی شیعر، ئەوا ئاستی واتایی ناواخن و کرۆکی دروستبوونی ئەم شیعرییەتەیی، زمانی شیعر لەجەوھەریدا لەرێگەیی ئەم ئاستەوه خۆی دەنوێنێ و ((شیعر، هەرچەندە دەلالەت لەتیکرایی شتەکانی ئێو رایەلەکانی مەرۆف و گەردوون بکات، لەناو قۆزاخەیی زماندا- زمانی شیعر، سووری خۆی تەواو دەکات و دەبێتە پێکۆرە و پێ دەگات)) (مەحمود، ۲۰۰۹، ۱۲۹). هەر لادانیک لەئاستی واتاسازیدا، گەر بەئاگاییەوه و بەشیوێبەکی هونەری ئەنجام بدرێت، بەرەو زمانی شیعر راکیشمان دەکات (لادانی واتایی فاکتەری سەرەکی ئەفراندنی شیعر، بەوهی کە نیشانە زمانییەکانی

به دهسته پێنانی راستگه یاندنێکی دهلالی و تایبهتی (مهحمود، ۲۰۰۹، ۱۳۱).

شیواز و جوړه کانی لادانی واتایی له تووژینه وه کانی له مه پڕ ته مابه ته چهنان دابه شکاری و پۆلین به ندی بوکراوه، به چهنان ناوی جیا جیاوه جوړه کانی دارپژراوه، به لام هه موو تووژهران له سه ره ئه وه کوکن که لادان له م ناسته دا له پرځگه ی ئه و بیروکه و وینانه وه به ده ست هاتوو، که شاعیران بو مه به ستی زیاتر فره وانکردنی واتای ده قه که کان له پرځگه ی ئه و وشانه ی هه لیا نیا ژاردوو، وشه و وینه کان له م ناسته دا کو له که ی لادانه کانن و له م لادانه شدا وشه کان هه لگری ئه و واتایه نین که له فهره نگی زماندا هه یانه به لکو له لایه ن شاعیرانه وه واتا و مه به ستی دیکه یان خراوه ته ئه ستو و ده بی به پی ئه و ده وروره له لیک بدرینه وه که ده قه که ی تیدا بنیاتراوه، (صافیه محمه ده) له م باره وه ده لیت: ((زمانی شیعریش، که زیاتر نامویی و ناوازه یی له پی ره وکردنی یاساکانی زمان و داهیتان و نوځگه ری له واتادا تیدایه، واتای وشه و یه که زمانیه کان ده بیت له چوارچێوه ی ئه و نه سه قه زمانیه لیک بدرینه وه، هه رسیا قییک له دایک بووی ئه و ده قه خو یه تی)) (ئه حمه ده، ۲۰۱۳، ۱۵۱). که واته وشه له لادانی واتا ییدا به پی ئه و ده وروره له لیک ده درینه وه که ده قه که ی تیدا له دایک بووه، نه ک به پی فه ره نگی، ئه مه ش ده مانگه یه تته ئه وه ی ئه و وینانه ی له تیه ده قه شیعریه کاند، که له پرځگه ی وشه وه دروست بوون، تیا یاندا به دوای ئه و واتایانه دا بگه رپین که له مه به ستی ده قه که دا بو ی دانراوه و لادانه له و واتایه ی فه ره نگی زمان بو ی دیاری کردوو، چونکه هه ره ئه م حاله ته یه شیعر ده کاته خاوه ن زمانیکی واتاداری تایه ت به خو ی بو یه ده وتریت (پازی هونه ر دۆزینه وه ی زمانیکه، که سی، نادیار، به چری تاکیی و ده روونی) (یخدانساز، ۱۳۹۳، ۱۲۵).

۱/۲ میکانیزمه کانی لادانی واتایی:

لادانی واتایی وه ک پشتریش ئا مازه مان بو کرد به زور جوړ و شیوه ی جیا جیا پۆلین کراوه، ئیمه له م تووژینه وه یه دا هه ول ئه ده ی ن له پرځگه ی ئه و که ره سه ته و ئه رکانه ی لادانه واتاییه کان ده هیننه به ره م کار له سه ره ئه م مابه ته بکه ی ن،

که ئه وانیش ئه و هونه رانه ن که وینه ی شیعری دروست ده که ن وه ک: (لیکچواندن و خواستن) که لادانی چو نیتین و به لادانی جیگو رکیکردن (استبدالی) یه ناوده بریت، هه ره ها له رووی ئه رکه وه، که (جان کو هین) به لادانی ئه رکی (دانه پال و دیاریکردن و گه یانندن) ناویری کردوون.

۱/۲ لیکچواندن

بریتیه له به راوردکردنی دوو شت یان زیاتر له یه ک روو یان زیاتری هاوبه ش له نیاوان دوو شته که دا، که زورجار هه ریه ک له و شتانه یه ک وشه ن یان جاری واهیه زیاتر له یه ک وشه ن، به راوردکردنه که له پرځگه ی چواندنه وه و له نواندنی وینه یه کدا به رجه سه ته ده بیت، (جلیل رشید صالح) لیکچواندن به ساده ترین جوړه کانی وینه ی ره وانپێژی داده نیت، به لایه وه ((ئه و جوړه وینه کیشانه یه که پشت به دوو لایه ن ده به ستیت، به لام ناتوانن بیانگه یه ننه پله ی به یه ک بوون، به لکو په یوه ندییه که له سه ره بنه مای جیاوازی ته نیای هه ره به یه کیکان بنیات ده نرین، له گه ل ئه وه شدا بی به ش نیه له یه کگرتن و کار له یه ک کردن)) (عیسی، ۲۰۰۹، ۹۲)، یان ده وتریت ((لیکچواندن پیه ندییه کی به راوردیه له نیاوان دوو لایه ن به هو ی یه کبوون و هاوبه شییان له خاسیه تیک یان حاله تیک یان چهنه خاسیه ت و حاله تیکدا، ئه و پیه ندییه ده کریت بدریته پال هاوبه شییه کی هه ستی، وه ده کریت بدریته پال هاوبه شییه ک له حوکم و پیوستیه کی ژیری که هه ردوو لایه نه به راوردکراوه که به یه که وه ده به ستیت، بی ئه وه ی پیوست به وه بکات دوو لایه نه که له جه سه ته داو له هه موو خاسیه تیکدا به یه ک بچن)) (حه ویزی، ۲۰۰۹، ۷۰).

وینه له پرځگه ی لیکچواندنه وه له پرځگه ی دوو بنه مای سه ره کی (لیچوو، له وچوو) و هه ره ها دوو بنه مای ناسه ره کی (ئامراز، رووی لیکچواندن) وه دروست ده بیت، واته چوار بنه ما له م هونه ره دا به شداری ده که ن له دروستکردنی وینه دا، که ده کریت هه رچواریان (سه ره کیه کان، ناسه ره کیه کان) به شدارین، یان هه ندی جار هه ردوو سه ره کیه که و به کیک له ناسه ره کیه کان، یان ده کریت ته نها له پرځگه ی هه ردوو سه ره کیه که وه وینه که بنیات بزیت، گه ره یه کیک له و بنه ما سه ره کیانه ش

بنه‌مای ئه‌م نااشکراییه‌یه لادانه‌کان دروست ده‌بن. (جان کۆهن) دروستکردنی وێنه له‌پرێگه‌ی لیکچواندنه‌وه له‌ شیعری هاوچه‌رخدا به‌تیکشکاندن یاسا باوه‌کانی زمان ناوده‌بات، به‌لایه‌وه هه‌موو وێنه‌یه‌ک ده‌رچوونه له‌یاساکانی زمان و شاعیران به‌تیکشکاندن زمانه‌ باوه‌که جارێکی تر زمانێکی نوێ داده‌هێنن، که به‌فۆرمیکی جوانیناسیی ده‌ربرین بنیاتان ده‌نێنه‌وه، به‌م شپۆه‌یه لیکۆلێنه‌وه له‌وێنه ده‌بێته لیکۆلێنه‌وه‌یه‌ک، که نیشانی ده‌دات شاعیران چۆن زمانێکی تایبه‌ت به‌خۆیان به‌کارده‌هێنن(عفانه، ۲۰۱۲، ۱۳۱)، به‌کارهێنانی زمانێکی تایبه‌ت له‌م پرێگه‌یه‌وه که شیکێی له‌بار بۆ داهینان لای شاعیران ده‌خولقێنیت، هه‌رته‌مه‌شه وای له‌ له‌تیف هه‌لمه‌ت کردوه که بلێت: ((شاعیری نه‌مر ئه‌و شاعیره‌یه که لاسایی هیچ شاعیرێکی دیکه ناکاته‌وه و له‌کاتی داهیناندا هه‌موو یاسا و رێساکانی شاعر ده‌شکێنێ، شاعیری داهینەر له‌ هه‌موو یاسا و رێساکانی شاعر گه‌وره‌تره‌ ملیان بۆ که‌چ ناکات و ده‌بێ ئه‌وان ملی بۆ که‌چ بکه‌ن)) (سه‌عید، ۲۰۱۰، ۱۵۸)، ئه‌و داهینانانه‌ش له‌ته‌نجامدا ده‌بنه‌هۆی دروستبوونی لادان، لێره‌وه ده‌چینه سه‌ر ئه‌و شپۆزانه‌ی لادان که له‌م هونه‌ره‌وه دروست ده‌بن.

۱/۱/۲ به‌که‌سکردن: بریتییه له‌پێدانی سیفات و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی مرۆڤ به‌و شتانه‌ی (- مرۆڤ)ن، بۆ نمونه: شپۆکۆ بیکه‌س له‌ شیعری (داستانی هه‌لۆی سوور) دا ده‌لێت:

زۆرده‌میک بوو، ئاسۆ وه‌کوو

شاعیرێکی ته‌نیای چاوشین

ئانیشکی دادابووه سه‌ر که‌ل(بیکه‌س ب ۲، ۲۰۰۶، ۱۵۳).

له‌م شیعره‌دا (ئاسۆ) که وشه‌یه‌کی (- مرۆڤ)ه، شاعیر چواندوووه‌تی به‌(شاعیرێکی ته‌نیای چاوشین) که سیفه‌تی (+ مرۆڤ)ی تێدایه، به‌وه‌ش لادانی واتایی دروستکردوه.

۲/۱/۲ به‌ناژه‌لکردن: بریتییه له‌پێدانی سیفات و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئاژه‌ل به‌شتانه‌ی که خۆیان ئاژه‌ل نین، ئاژه‌ل لێره‌دا به‌واتای هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کان جگه له‌مرۆڤ دێت، بۆ نمونه: قوبادی جه‌لی زاده له‌ شیعری (مه‌مک)دا ده‌لێت:

ده‌رنه‌که‌وێت ئه‌وا هونه‌ره‌که له‌لیکچواندنه‌وه ده‌بێته خواستی که له‌ده‌وای ئه‌م باه‌ته‌وه باسی ده‌که‌ین. لیکچواندن به‌ ده‌رکه‌وتن و ده‌رنه‌که‌وتنی هه‌ریه‌ک له‌و بنه‌مایانه، یان به‌گۆرینی شوێنی بنه‌ماکان له‌ژێر چه‌ندان ناو و شپۆه‌ی جیاچادا جوژه‌کانی لیکچواندن له‌یه‌ک جیاده‌کرێنه‌وه، به‌هێزترین وێنه له‌رووی هونه‌رییه‌وه ئه‌وکاته‌یه، که ته‌نها دوو بنه‌په‌ته سه‌ره‌کیه‌که هاتین، که واده‌کات خۆینه‌ر یان گوێگری ده‌ق له‌هاوبه‌شکردن و به‌راوردی وێنه‌که‌دا به‌شداربیت و مه‌ودایه‌کی باشت بۆ تیکه‌ل بوونی خۆینه‌ر و گوێگر له‌لیکدانه‌وه و شیکردنه‌وه‌ی وێنه‌که‌دا ده‌رپه‌خسێنیت، دروستکردنی وێنه له‌م پرێگه‌یه‌وه له‌گه‌ل میژووی په‌یدا بوونی شیعردا بوونی هه‌بووه، له‌کۆندا زیاتر ئه‌و شتانه‌ی رووی لیکچواندنه‌که‌یان له‌یه‌که‌وه نزیک بووه به‌راورد کران، به‌لام له‌ شیعری نوێدا (هاوچه‌رخ) ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه‌ی لیکچواندن کۆن تیکشکێنراوه شپۆزاد عه‌بدوڵلا قادر سه‌باره‌ت به‌لیکچواندن ده‌لێت: ((ئه‌م هونه‌ره له‌ شیعری کۆن و نوێدا سه‌رچاوه‌ی بونیاتی وێنه‌ی شیعری و لادانه واتاییه‌کانن، به‌لام له‌ شیعری تازه و هاوچه‌رخدا زۆر قوڵتر و خه‌یال نامێزتر و سیه‌راوێتر)) (قادر، ۲۰۱۴، ۱۰۳)، ئه‌گه‌ر چواندن دوو شت له‌ شیعری کۆندا تارا ده‌یه‌ک نزیکیه‌تی له‌نیوان چوینراو و پێچوینراوه‌کاندا هه‌بووبی، وه‌رگر به‌دیارینه‌کردنی رووی لیکچواندنه‌کان توانیبیتی لایه‌نه له‌یه‌که‌چووه‌کانیان له‌ئاوه‌زی خۆیدا دیاری بکات، ئه‌وا له‌ شیعری هاوچه‌رخدا ئه‌م دیارده‌یه جیاوازه و تارا ده‌یه‌ک پێوه‌ندی نیوان چوینراو و پێچوینراو وه‌ک تایبه‌تمه‌ندییه‌کی شیعری قوناغه‌که له‌یه‌ک دوورن، بۆیه خۆینه‌ر پێویسته خۆی لیکدانه‌وه‌ی بۆ بکات، (ده‌ریا جه‌مال هه‌وێزی) له‌ توێژینه‌وه‌که‌یدا ئاماژه به‌دوو شپۆه له‌ لیکچواندن ده‌کات و به‌لایه‌وه جوړیک له‌ لیکچواندن و دروستکردنی وێنه‌ی پۆژانه‌یه، که که‌سانی ئاسایی بۆ شیکردنه‌وه‌ی قسه و ناخواتنه‌کانی پۆژانه له‌ ده‌ربرینی بیرورا و گه‌یاندنی بۆچوونه‌کانیاندا به‌کاریده‌هێنن، که تیایدا شته ئاشکراکان به‌یه‌ک ده‌چوینن، به‌لام ئه‌وه‌ی شاعیر به‌کاریده‌هێنیت له‌سه‌ر بنچینه‌ی شته نااشکراکان به‌ئاشکراکان دێته‌به‌ره‌م(هه‌وێزی، ۲۰۰۹، ۷۱)، هه‌ر له‌سه‌ر

ئێسته مه مکت

دوو پشیلە خری مألین (جەلی زاده، ۲۰۰۷، ۲۳).

وشە ی (مه مکت) لێرەدا بە شیکە لە جەستە ی مرۆڤ و لێچوو، شاعیر چواندوو یه تی بە (پشیلە) که لە وچوو، لە وچوو که نازە لێ، واتە مه مکت وه کوو پشیلە یه، ئەم وینە یه ش لادانی واتاییه، ئە وه مان لە بیر نه چیت، هەر ئەم نمونە یه بە راورد بە وینە ی مه مکت له شیعری کلاسیکیدا هەر خۆ ی لادانه، چونکه له شیعری کلاسیکیدا زیاتر به (سیۆ، هە نار، بە ی، لیمۆ، نارنج، پرته قال.. هتد) دە چۆ نرا، که هاوشیۆ یه یه ک له نیوان لێچوو و له وچوو که دا هه بوو. ۳/۱/۲ به رووه ک کردن: بریتییە له پیدانی سیفات و تایبه تمه ندییه کانی رووه ک به شتانه ی که خۆ یان رووه ک نین، بۆ نمونە: ره فیک سابیر له شیعری (تیشک) دا ده لیت: چنگیک پشکۆ ی له نێو په له هه ور پکدا چاند بالای وه ک دره ختی شه ونم به سه ر مه ودا کاندا ته کاند (سابیر، ۲۰۱۴، ۴۹۸).

لەم شیعره دا وشە ی (بالا) لێچوو و هه لگری تایبه تمه ندی (- رووه ک) ه، چۆ نرا وه به (دره ختی شه ونم)، که له وچوو و رووه که، به وه ش لادانه واتاییه که دروست بووه، له قۆناغه کانی پێشوودا بالا به داری چنار و عرعره.. هتد ده چۆ نرا، که چی له م شیعره دا وه ک بینمان لادانه له و چواندنانه ی پێشتر که له شیعری قۆناغه کانی تر دا هه بوون. ۴/۱/۲ به ئە بستر اکت کردن: بریتییە له پیدانی تایبه تمه ندی (- تهن) به شتیک که خۆ ی تایبه تمه ندی (+ تهن) ی هه یه، شاعیر به مه به سستی و رووژانندی بیری خوینەر ئەم کاره ئە نجام ده دات، بۆ نمونە: شێرکۆ بیکهس له ده قی (تابلو ی دووهه م) له کۆمه له شیعری (کاوه ی ئاسنگه ر) دا ده لیت:

یه که م:

کچیک بوو، دراوسیمان بوو

حه زم لێ کرد

دوو هه م:

ئێ.. ئێ.. جوان بوو؟

یه که م:

وه کوو فریشته ی ئاسمان بوو.. ئانانا بوو (بیکهس ب ۳،

۲۰۰۶، ۴۹-۵۰).

لەم شیعره شدا شاعیر وشە ی (کچ) که ته نیک ی به رجه سته یه و سیمای (+ تهن) ی هه یه و لێچوو که یه، چواندوو یه تی به (فریشته) که ناوکی نابه رجه سته یه و سیمای (- تهن) ی هه یه، ئەم جوړه لیکچواندنه له شیعری قۆناغه کانی پێشوودا زۆر با بووه، به لام له ده قی (جوانوو) دا که ئەم جوړه لادانه ی تیدایه، لێچوو و له وچوو که ی شتیک ی نوێ یه و له شیعری پێشوو جیاوازه، که ده لیت:

جوانوو یه ک بوو

وه کوو شه فقه ی حیلە ی سوور و

وه کوو کولوو گیانی سپی. (بیکهس ب ۲، ۲۰۰۶، ۶۲۰).

لەم شیعره دا وشە ی (جوانوو) لێچوو که یه و سیمای (+ تهن) ی هه یه، چۆ نرا وه به (شه فقه)، که له وچوو و ئە گه ر چی ته نیک ی به رجه سته یه، به لام سیمای (- تهن) ی هه یه، به مه ش لادانه واتاییه که ی پێ دروست بووه، له گه ل ئە وه شدا هەر خودی لیکچواندنه که لادانه له و وینانه ی له قۆناغه کانی تر دا هه بوون، چونکه له قۆناغه کانی تر دا وینە کان نزیکایه تی له نیوان لێچوو و له وچوو که کانی دا کرد، هەر له م شیعره شدا له دی پری سی هه میدا که لیکچواندنه له نیوان بێچوو ی ئە سپ و کلووی به فردا له سپیتیدا کراوه، وینە که نزیکایه تی لێچوو و له وچوو که ی هه یه، به لام له نیوان بێچوو ی ئە سپ و شه فقه وینە یه کی نوێ یه و پێشتر له م جوړه لیکچواندنانه مان له شیعری کۆندا (کلاسیک) به رچا وه که وتوووه.

۵/۱/۲ به تهن کردن: پێچه وانە ی کرده ی به ئە بستر اکت کردنه و بریتییە له پیدانی تایبه تمه ندی (+ تهن) به شتیک که خۆ ی تایبه تمه ندی (- تهن) ی هه یه، به مه مان شیۆ ی به ئە بستر اکت کردن شاعیر به مه به سستی و رووژانندی بیری خوینەر ئەم کاره ئە نجام ده دات، بۆ نمونە: فه ره اد شاکه لی له ده قی (توو په ییم) دا ده لیت:

توو په ییم وه ک ئە سپیک ی سه رکیش

هه لمده گری و

به سه ر فه رهنگ و فه ره ننگه ستانا

تاو ده دات (شاکه لی، ۲۰۰۹، ۹۶).

وشە ی (توو په ییم) که چه مکیکی واتاییه و لێچوو، ههروه ها تایبه تمه ندی (- تهن) ی هه یه، شاعیر چواندوو یه تی

یان گوڭگر راکیشی شیکردنه وه و لیکدانه وهی دهقه که دهکات، هه ربۆیه دروستکردنی و ینه له پریگه ی خواستنه وه له وینه ی لیکچواندن به هیتره ((ته گهر چی ئه ویش له بازنه ی لیکچواندا ده سوورپیتته وه، به لام به م شیوه ساکاره ناپیتته دی، به لکو له ئه نجامی لئ وردبوونه وه هه ست به وه ده که یه ن که (لیچوو) یه ک له ئارادا هه یه، به لام نادیاره...، ته گهر به راوردیک له پرووی سیمانتیکه وه له نیوان (خواستن) و (لیکچواندن) بکه یه ن، ده بینین لیکچواندن زۆربه ی زۆری بو ئاشکرا کردن و پروونکردنه وه به کاردیت که ده چیتته خانه ی بابا به تی وه سف بو ده برپینی ئه ندیشه، به لام خواستن زۆربه ی بو هیتر و توندی ده برپین و کارتیکردنی له گوڭگران به کارده هیترنی له م پروه وه له (لیکچواندن) به هیتره)) (حه ویزی، ۲۰۰۹، ۱۹۵).

به و پیه ی که له خواستندا وشه خواستراوه که ده کریت له ییر و هزری وه رگدا به وشه ی تر جیگه ی پر بکریته وه، بو یه پیی ده وتریت لادانی جیگۆرکی، (جان کوهین) (گرنگی زۆری به م جوړه لادانه داوه و برپای و ابووه له کرده ی خواستندا هه موو دالیک دوو مه دلولی هه یه، که یه که میان نه گونجان و لادان لای خوینهر دیتته کایه وه، به لام کاتیک خوینهر ده رک به مه دلولی دووه م ده کات ئه و گونجان و نارپکییه ی پیشتری لانامینیت، که واته خواستن به خستنه پرووی لادان له لای نوسهر ده ست پیده کات و به نه هیشتنی له لای خوینهر کو تاییی دیت له حالی گه رانه وه ی بو باره بنه پرتیه که ی)) (قادر، ۲۰۱۴، ۱۱۰)، لادان له و وینانه ی خواستن به ره مه می ده هینیت، چه ند روانگه یه کی هه یه، لیره وه ده چینه سه ر ئه و روانگانه: ۱/۲/۲ به که سه کردن: له م کرده یه دا وشه خواستراوه که سیمای واتایی (- مرۆف) ی هه یه و شاعیر له بری مرۆف مامه له ی له گه لدا ده کات، بو نموونه: فه ره اد شاکه لی له ده قی (نه خشه یه کی نوپی ئازاره کانی راسکۆلنیکۆف) دا ده لیت:

ئهمشه و به غدا، به سه رخۆشی

به مه یخانه کاند ده سوورپیتته وه (شاکه لی، ۲۰۰۹، ۱۷۲).

له م شیعه رده (به غدا) وشه خواستراوه که یه و له بری خو ی به کارنه هاتوو، به لکو له بری ناوی که س به کارهاتوو،

به (ئه سپیکی سه رکیش) که له وچوو و سیمای واتایی (+ ته ن) ی هه یه، به وه ش لادانی واتایی له پریگه ی به ته نکردنی ئه و شته ی که نابه رجه سته یه هاتۆته ئاراه.

۲/۲ خواستن

بریتییه له به کارهینانی وشه یه ک یان زیاتر که له بری واتای بنجی خو یان به کارنه هاتوون، به لکو بو واتایه کی تر که هه ندی جار نزیک یان دوور به کارده هیتریت، که به هۆی قهرینه یه که وه ده زانریت ئه و وشه یه ی خواستراوه بو واتا بنجیه که نییه، مه به ستمان له واتای دوور ئه وه یه که جار هه یه ئه و وشه یه ی خواستنه که دروست ده کات له گه ل بو خواستراوه که یدا پپوه ندی لیکچوونه که یان زۆر ئاشکرا نییه، بو نموونه که ده لئین (بالی هه ور)، هه موو ده زانیت که هه ور بالی نییه، به لام لیکدانه وه ی (هه ور) زۆر به ئاسانی شیکردنه وه ی بو ناکریت، به و هۆیه ی ده یان شت هه یه که بالی هه یه و له سه ر ته وه ری جینشینی ده توانریت وشه کانی (بالنده، مرۆف، فرۆکه... هتد) له بری دابنریت، هه رچی نزیکه که یه زووتر ئاشکرا ده بیت، بو نموونه که ده لئین (مانگ ده رکه وت) به هۆی ئه وه ی وشه ی (مانگ) زۆر جار بو جوانی و به تاییه ت ره گه زی مئ خواستراوه، به زووی واتاکه ی ئاشکرا ده بیت، که له م نپوه نده شدا قهرینه رۆلی به رچاوی له ئاشکرا کردنی خواستراوه که دا هه یه، خواستنیش هه ر وه کو لیکچواندن له سه ر بنه مای به راورد کردنی دوو شته که دیتته به ره مه، ئه وه نده هه یه له خواستندا یه کی که له شته کان له ده برپینه که (ئاخوتن یان نوسراو) دا ده رده که ویت، ئه ویش لیکخواستراو یان بو خواستراوه که یه، که رانه رن به لیکچوو و له وچوو له لیکچواندن، (هاوژین سلپوه) له م باره یه وه ده لیت: ((له خواستندا ته نیا یه کی که له بنه ما سه ره کییه کان ده رده که ویت ئه ویش به زۆری لئ خواستراوه، هه ندی جار بو خواستراو ده رده که ویت ئه وسا لیکخواستراو ده رناکه ویت ته نیا به پوه ستیک له لیکخواستراو وه رده گریت، ئه و کاته خواستنی درکاو دروست ده کات)) (عیسی، ۲۰۰۹، ۹۴)، به ده رکه وتنی یه کی که له و بنه پرتیه سه ره کییه نه ی لیکچواندن که واده کات خواستن بیتته ئاراه، هیتری دروست کردنی وینه ی شیعی به ره و بالایی ده بات به و هۆیه ی خوینهر

چونكه ئەوه مروڤه كه سه‌رخۆش ئەبیت و به‌مه‌یخانه‌كاندا ئەسوورپێتیه‌وه، ئەمه‌ش بۆ خۆی لادانه له‌واتاسازی. ۲/۲/۲ به‌ئازە‌ل‌كردن: به‌كارهێنانی سیفات و تایبه‌تمه‌ندی ئازە‌له‌ به‌و كه‌ره‌سته‌ خواستراوانه‌ی خۆیان سیمای (- ئازە‌ل) یان هه‌یه، بۆ‌هه‌وونه: له‌تێف هه‌لمه‌ت له‌ شیعری (سییه‌ری چاوه‌ ژه‌نگاوییه‌كان) دا ده‌لێت:

شه‌و له‌چنگی هه‌نگاوه‌كانما ئەچه‌مێتیه‌وه

به‌سه‌ر لقی ئاره‌زووه‌كانما

له‌ له‌ری تاریکایی هیلانه‌ی

هیلکه‌ ون بووه‌كان دروست ده‌کات (هه‌لمه‌ت، ۲۰۱۴، ۴۳).

هیچ پێوه‌ندییه‌کی واتایی له‌نیوان وشه‌ی (شه‌و) و هیلانه‌ دروست کردن) دا نییه، دروستکردنی هیلانه‌ کرده‌ی ئازە‌له‌ و شاعیر بۆ شه‌و هیلانویه‌تی، که‌واته‌ (شه‌و) وشه‌ خواستراوه‌که‌یه و سیمای واتایی (- ئازە‌ل) ی هه‌یه و له‌بری ئازە‌ل هاتوو، به‌وه‌ش لادانه واتاییه‌که‌ هاتووته‌ ئاراوه. ۳/۲/۲ به‌پرووه‌ک‌کردن: بریتییه له‌پێدانی سیفات و تایبه‌تمه‌ندی پرووه‌ک، به‌ئه‌وه‌ که‌ره‌ستانه‌ی (- پرووه‌کن)، له‌م رێگه‌یه‌شه‌وه لادان له‌ناستی وتادا دێته‌کایه‌وه، بۆ‌هه‌وونه: شێرکۆ بێکه‌س له‌ده‌قی (ب‌پاری گولله‌) دا ده‌لێت:

دره‌ختیکم ئەبزویم و له‌گه‌ل خۆما،

ره‌گی وشه‌ له‌ زه‌مینه‌ پرووته‌کانا دانه‌کوتم. (بێکه‌س ۱،

۲۰۰۶، ۳۰۹).

له‌م شیعره‌دا شاعیر وشه‌ی (ره‌گ) ی هیلناوه‌ بۆ که‌ره‌سته‌یه‌کی نابهرجه‌سته‌ که‌تایبه‌تمه‌ندی (- پرووه‌ک) ی هه‌یه و به‌پرووه‌کی کردوو هه‌ویش (وشه‌یه، واته‌ (وشه‌) له‌بری پرووه‌ک به‌کارهاتوو، که‌هیچ پێوه‌ندییه‌کیان له‌نیواندا نییه و به‌وه‌ش بووه‌ته‌ هۆی دروست بوونی لادانی واتایی. ۴/۲/۲ به‌ته‌نکردن: بریتییه له‌پێدانی تایبه‌تمه‌ندی (+ ته‌ن) به‌و شتانه‌ی که‌ خه‌یالی و واتایی، واته‌ به‌هرجه‌سته‌ نین، بۆ‌هه‌وونه: فه‌ره‌اد شاکه‌لی له‌ شیعری (زه‌نگی مه‌رگ) دا ده‌لێت:

به‌شه‌و په‌نا بۆ گومه‌زیی گول‌ره‌نگی خه‌ون ده‌به‌م

ده‌خزیمه‌ خوار

دیسان مردن دێته‌ سه‌رم و که‌ولم ده‌کات (شاکه‌لی،

۲۰۰۹، ۷۱).

له‌م شیعره‌دا وشه‌ی (مردن) وشه‌ خواستنه‌که‌یه که‌ (- ته‌ن) ه، له‌بری ناوی (که‌س یان شت) هاتوو، که‌ سیمای (+ ته‌ن) یان هه‌یه، چونکه‌ مردن توانای چوونه‌سه‌ر که‌س و که‌ولکردنی که‌سی نییه، به‌وه‌ش تایبه‌تمه‌ندی که‌س و شتی به‌هرجه‌سته‌ی به‌شتیک نابهرجه‌سته به‌خشیوه و لادانه‌که‌ی لێ هاتووته‌ به‌ره‌م.

۵/۲/۲ هه‌ستگۆرکێ: مه‌به‌ست له‌به‌کارهێنانی یه‌کێک

له‌هه‌سته‌کانی (بۆن، بیستن، بینین، تام، به‌رکه‌وتن) ه، بۆ

یه‌کێکی تریان، یان پێدانی هه‌ستیک له‌وه‌ستانه‌یه

به‌شتیک یان که‌ره‌سته‌یه‌ک که‌ خۆی ئەوه‌ هه‌سته‌ی نییه،

بۆ‌هه‌وونه: شێرکۆ بێکه‌س له‌ده‌قی (کوچ) دا ده‌لێت:

سه‌رت به‌خشی به‌ باران و

چووێته‌ ناو ده‌نگی خوێنه‌وه و

شه‌و سواریک بوو، له‌ پاشکۆی ره‌شه‌بای خۆیدا

هه‌لێگرته‌ی

نه‌ته‌زانی چۆن ئەمردی؟ (بێکه‌س ۱، ۲۰۰۶، ۶۰۶-۶۰۷).

له‌م شیعره‌دا شاعیر هه‌ستی بینینی گۆریوه‌ به‌هه‌ستی بیستن، له‌رێگه‌ی ده‌ربڕینی (ده‌نگی خوین) هوه، چونکه‌ خوین ره‌نگداره‌ نه‌ک ده‌نگدار، ئەمه‌ش بووه‌ته‌ هۆی دروست بوونی هه‌سگۆرکێ له‌هه‌سته‌کانی مروڤدا و لادانه له‌واتای باو. شیعری هاوچه‌رخ‌ی کوردی له‌مه‌ر به‌کارهێنانی وێنه له‌رێگه‌ی خواستنه‌وه‌ خواوه‌نی تایبه‌تمه‌ندی خۆیه‌تی و چه‌ندان وێنه‌ی ناوازه و هونه‌ریی با‌لای لێ هاتووته‌به‌ره‌م، که‌دواجار وه‌ک سیمای تایبه‌تمه‌ندی شیعری هاوچه‌ر ئەژمارده‌کرێت.

۳/۲ دیاریکردن

یه‌کێکی تر له‌و رێگایانه‌ی لادانی واتایی به‌ره‌م ده‌هێنێت دیاریکردنه‌، که‌ بریتییه له‌ ((خسته‌پالی ئاوه‌لناویک بۆ ره‌گه‌زێک، که‌ ئەم ئاوه‌لناوه‌ خاسیه‌تی جیاکه‌ره‌وه‌ی ره‌گه‌زه‌کانی ناوه‌که‌ی هه‌یه)) (قادر، ۲۰۱۴، ۱۳۶)، ئەمه‌ش له‌زۆرتین باردا له‌رێگه‌ی دیاریکردنی به‌ش له‌گه‌شته‌وه دروست ده‌بێت، واته‌ کاتیک ئاوه‌لناوه‌که‌ ده‌چێته‌سه‌ر ناوه‌که‌، جیای ده‌کاته‌وه له‌گه‌شتی، بۆ‌هه‌وونه که‌ده‌لێین (کۆتری سپی نیشانه‌ی ئاشتییه)، ئەوه‌ مه‌به‌ستمان له‌کۆتری ره‌ش یان سوور یان هه‌ر ره‌نگیکێ تر نییه، له‌

به‌لای ئیمه‌وه جووری دووهم: له‌رووی دروست بوونی لادانه‌که‌یه‌وه هیزی زیاتری شیعییه‌ت بوون به‌ده‌ق ده‌به‌خشیت له‌چاو حاله‌تی یه‌که‌م به‌و پییه‌ی ده‌رپرینی تازهی هیناوه‌ته‌ ناو ده‌قه‌وه، چونکه‌ حاله‌تی یه‌که‌م تاراده‌یه‌ک لای وه‌رگر جووره‌ ئاشنایه‌تییه‌کی هه‌ر هه‌یه. به‌په‌چاوکردنی ئه‌و هاوکیشانه‌ چهند نموونه‌یه‌ له‌ شیعی شاعیرانی هاوچه‌رخ شیکار ده‌که‌ین.

سی جوور له‌دیاریکردن به‌پیتی به‌هیزی و لاوازی لادان له‌به‌کاره‌یتانی ئاوه‌لناویدا به‌دی ده‌کریت، به‌پیتی ئه‌م هاوکیشه‌یه، ئه‌گه‌ر (أ) ناو بییت و (ب) ئاوه‌لناوه‌که‌ بییت، به‌م جووره:

$A \times B$: له‌م جووره‌دا دیاریکردنه‌که‌ لادانیکه‌ ساده و لاوازه، ئاوه‌لناوه‌که‌ زیاده‌یه و پئویست نییه، بو نموونه: شیرکو بیکه‌س له‌ده‌قی (داستانی به‌رده‌قاره‌مان) دا ده‌لپیت: له‌ئاوینهی تریفه‌دا ده‌شتی بازیان پئ ئه‌که‌نی و ده‌رئه‌که‌وی دانی سپی (بیکه‌س ب ۳، ۲۰۰۶، ۳۸۳).

گری (دانی سپی) که‌ پیک هاتوو له‌ دیارخه‌ر (دان) + ئامرازی دانه‌پال (ی) + دیارخراو (سپی)، تیایدا دیارخراوه‌که‌ وه‌سفه‌ بو دیارخه‌ره‌که‌، به‌لام وه‌سفیکی زیاده‌یه، چونکه‌ ئه‌گه‌ر ناوه‌که‌ (أ) بییت و هاوه‌لناوه‌که‌ (ب) بییت وه‌ک له‌م هاوکیشه‌یه‌دا ده‌بیینین:

$$A \times B \quad \text{أ} \quad \text{دان} \quad x \quad \text{سپی} \quad \text{دان}$$

که‌واته‌ دیارخه‌ره‌که‌ هیچ گوڤانیکه‌ له‌ ناوه‌که‌دا نه‌کرد و هه‌روه‌ک خوئی هیشتییه‌وه، ئه‌مه‌ش به‌زیاده‌گوته‌ن داده‌نریت و بو درێژه‌دانه‌ به‌ده‌قه‌که‌، هه‌ندی جاریش بو ریڤخستنی کیشی شیعه‌ره‌که‌ به‌کارده‌هینریت. فه‌ره‌اد شاکه‌لی له‌ده‌قی (شوڤه‌بی) دا ده‌لپیت:

ده‌نگت

شوڤه‌بییه‌کی که‌سک و پاراو بوو،

له‌دارستانی ئه‌م پایزه‌مدا هه‌لچوو،

به‌ئاسمانی شینی خه‌مبارا

هه‌لنا... (شاکه‌لی، ۲۰۰۹، ۱۰۰).

له‌م نموونه‌یه‌دا هه‌ردوو گری (شوڤه‌بی) که‌سک، ئاسمانی شین، به‌هه‌مان هاوکیشه‌ی سه‌ره‌وه‌ هاوه‌لناوه‌کانی

باره‌شدا کوتری سپی ده‌بیته‌ به‌ش له‌ناو هه‌موو جووره‌کانی تری کوتردا، به‌لام ئه‌گه‌ر هاتوو بلین (زستانیکی سارده، هاوینیکی گه‌رمه)، ئه‌وا دیاریکردن به‌ئاوه‌لناوی سارد بو زستان یاخود گه‌رم بو هاوین، دیاریکردنیکه‌ لاوازه‌ به‌و پییه‌ی که‌وترا زستان یان هاوین ئه‌وه‌ بو خوئی سه‌رما و گه‌رما به‌بیری هه‌ریه‌که‌ماندا دیت، له‌م کاته‌شدا (سارد، گه‌رم) بو خویان زیاده‌ (حشو)ن، (جان کوهین) ئه‌م کرده‌یه‌ی له‌ریگه‌ی چهند هاوکیشه‌یه‌که‌وه‌ خستوو ته‌پوو و به‌لایه‌وه‌ ئه‌وکاته‌ لادان دروست ده‌بیته‌ که‌ له‌ یه‌که‌دانی ئه‌و ناو و ئاوه‌لناوه‌وه‌ شتیکی نویمان ده‌ست بکه‌ویته‌ وه‌ک ئه‌م هاو کیشه‌یه:

$$A \times B \quad \text{ج} \quad \text{ج} \quad \text{أ}$$

به‌پیتی ئه‌و هاوکیشه‌یه‌ ئه‌گه‌ر (أ) ناوه‌که‌ بییت و (ب) هاوه‌لناوه‌که‌ بییت که‌ئه‌رکی دیاریکردنی ناوه‌که‌ی هه‌یه، ده‌بیته‌ یه‌کسانن بن به‌ (ج)، که‌ (ج) بچووکه‌تره‌ له‌ (أ)، واته‌ وینه‌که‌ که‌ له‌ریگه‌ی ئاوه‌لناوه‌که‌وه‌ به‌ره‌م هاتوو، ده‌بیته‌ به‌شیک له‌ناوه‌که‌ که‌ گشته، له‌م ریگه‌یه‌شه‌وه‌ دوو یاسای دیکه‌ به‌ره‌م ده‌هینریت، که‌:

$$A \times B \quad \text{أ} \quad \text{ئه‌وه‌ش حاله‌تی نه‌گونجانه.}$$

$$A \times B \quad \text{أ} \quad \text{ئه‌وه‌ش حاله‌تی زیاده‌یه (حشو).}$$

به‌لایه‌وه‌ بو ئه‌وه‌ی هاوه‌لناو ئه‌رکی خوئی به‌جی به‌ینیت ده‌بیته:

به‌سه‌ر به‌شیک ناوه‌که‌دا جیبه‌جی بیته.

به‌سه‌ر هیچ له‌به‌شه‌کانی تری ناوه‌که‌دا جیبه‌جی نه‌بیته.

له‌م دوو حاله‌ته‌دا به‌ناوازه‌ وه‌سفی کردوو و لادان له‌م ریگه‌یه‌وه‌ دروست ده‌بیته، ئه‌و حاله‌ته‌ش که‌ که‌ ئاوه‌لناوه‌ دیاریکه‌ره‌که‌ به‌سه‌ر هه‌موو به‌شه‌کانی ناوه‌که‌دا جیبه‌جی ده‌بیته، به‌لایه‌وه‌ زیاده‌یه و ته‌نها بو پرکردنه‌وه‌ به‌کارهاتوو، به‌لادانیکه‌ بیه‌یز ناویری کردوو (کوهن، ۱۹۸۶، ۱۳۴-۱۳۶). له‌روانگه‌ی ئه‌و هاوکیشانه‌وه‌ ده‌توانین بلین لادان به‌دیاریکردن له‌ریگه‌ی هاوه‌لناوه‌وه‌ به‌دوو شیوه‌ دروست ده‌بیته، یه‌که‌م: ئه‌و کاته‌ی ناویردی به‌شیک له‌گشت که‌ مه‌به‌ست له‌ گشته‌که‌ نییه، دووهم ئه‌وکاته‌ی هاوه‌لناوی ده‌ستینشانکه‌ر له‌گه‌ل ناوه‌که‌دا پیکه‌وه‌ نایه‌ن،

زیادهن، چونكه لههزری هه موواندا شوڤه بی هه ر سهوزه و ئاسمان هه ر شینه، بۆیه گه ر شاعیر هاوه ئاوه كانی له دوای ناوه كانه وه دانه نایه، شیعره كه هه ر هه مان واتای ده به خشی.

أ x ب ج ، له كاتیكدا ج ا: له م جوڤه دا دیاریكردنه كه له رپڤگه ی له به شه وه بۆ گشت دروست ده بیته، واته ئاوه ئاوه كه ده بیته هوی دیاریكردنی به شیک له به ش یان جوڤه كانی ناوه كه، بۆ نمونه: له تیف هه لمه ت له ده قی (لانه ی هۆنراوه) دا ده لیته:

وشه م به خوڤگه ی خو ی با لی باو ی

هه لفری ماچ كا قژی دریزی هه موو هه تاو ی

له دارستانی خه ونی به تامی كچی بزۆدا

پووشی هیلانه ی تازه دابن ی (هه لمه ت، ۲۰۱۴، ۵۰۲-۵۰۱).

له م شیعره دا هه ندی گری به پپی یاسای زمانیی (دیارخه ر+ ئامرازی دانه پال+ دیارخراو)، كه له (ناو+ ئامراز+ ئاوه ئناو) پیک هاتوون، ده ركه وتوون وه ك: (قژی دریز، كچی بزۆز، هیلانه ی تازه)، هه ریه ك له و گریانه ئاوه ئناو یكی دیاریكردنی له گه لدا هه یه، كه جوڤری ناوه كه له جوڤه كانی تری جیا ده كاته وه، له به رانه ر هه ریه ك له و جوڤه ئانه دا كه ئاوه ئناوه كه دیاریكردوو، جوڤریك یان زیاتری ناوه كه هه یه، بۆ نمونه: له به رانه ر قژی دریزدا كورت و مامناوه ندیش هه یه، كه واته قژی دریز له به شه وه بۆ گشت چوو، به م پییه ش ئاوه ئناوه كه ده وری دیاریكردنی بینوه. ئه نوهر قادر له ده قی (چه ند هۆنراوه یه ك بۆ دایك م) دا ده لیته:

نه هاته وه؟! كوری دوورم نه هاته وه!

ئه لی ن تاریکی ده ورتنه دا و به ر په نجه ره كه ت به رناده یته! (مه مه د، ۲۰۱۸، ۱۱۵).

له م شیعره شدا گری (كوری دوور) كه له ناویك و ئامرازه كه و هاوه ئناویك پیک هاتوو، هاوه ئناوه كه ده وری دیاریكردنی جوڤریك له جوڤه كانی ناوه كه ی بینوه، ئه مه ش به هه مان شیوه ی نمونه كانی سه ره وه:

أ x ب ج ، له كاتیكدا ج ا

واته له به شه وه بۆ گشت چوو، لادان له م جوڤه شدا پله ی با لا به ده ست نه هیته، چونكه هاوه ئناوه كه ئه رکی

خوی به جی ده هیته.

أ x ب د: له م جوڤه دا دیاریكردنه كه لادانگی هونه رییه و وینه یه کی نویه، پیشته ئه و وینه یه نه و تراوه و نه بیستراوه، بۆ نمونه: قوبادی جه لی زاده له شیعی (وریابن) دا ده لیته:

ته رزه یه کی ره ش ده بار ی

گولی ده کوت ی

گولی سپی

گولی زهرد

گولی سوور

گولی....

ته رزه یه کی ره ش ده بار ی. (جه لی زاده، ۱۹۹۰، ۱۵)

له م نمونه یه دا گری (ته رزه یه کی ره ش)، گریكه یه و هاوه ئناوه كه ی (ره ش) له گه ل ناوه كه ی (ته رزه) دا پیوه ندی و اتاییان له نیواندا نییه، هه روه ها ته رزه یه کی ره ش جوڤریك نییه له جوڤر و په گه زه كانی ته رزه، واته به له یه كدانی ناوه كه و هاوه ئناوه كه، ده رپرینیکی تازه هاتوو ته ئاراوه و ئه رکیکی و اتایی تر جیاواز له واتای ناوه كه و هاوه ئناوه كه ده بینن، وه ك له م هاوکیشه دا ده رده كه ویت، ئه گه ر (أ) ناوه كه بیته و (ب) هاوه ئناوه كه بیته:

أ x ب د

ته رزه x ره ش ته رزه ی ره ش، ته رزه ی ره ش یه كسان نییه به ته رزه.

كه واته پیکهاته ی ئه م گریه بووه ته هوی دروست بوونی حاله تیکی نالۆژیکی و دروست بوونی زمانگی نوی شیعی، كه شیعییه ت به رپاده كات، به مه ش لادانه له سیسته می و اتا.

یان شیركو بیكه س له ده قی (شایی شه هید) دا ده لیته:

مه پرسن چۆن

كه دل ئه بی به سوپسكه و سلیمانی به هیلانه ی

ئیت شیعیش ئاسمانیكه و پۆل پۆل وشه ی

سهوز و سووری تیدا ئه فری! (بیكه س ب ۲، ۲۰۰۶، ۴۰۷).

له م شیعره شدا شاعیر گری (وشه ی سهوز و سوور) ی به كارهی ناوه، كه وشه هه لگری ئه و تاییه تمه ندییانه نییه، هه روه ها وشه ی سهوز یان سوور جوڤریك نین له جوڤه كانی

خوینەر و دهق ریکده خات، له پاشاندا ههست به تیگه یشتن و راقه کردن ده کهین)) (قادر، ٢٠١٤، ١٣٣)، چونکه ئه و داله ی لادانه که ی له سهر بنیاتنراوه له ریگه ی مه دلوله کانی له هزری وه گردا، شیده بیته وه، ئه وه ش واده کات ههست به شیعیریه تی ده برینه که بکریت و لایه نه هونه ریبه که ی ئه و نه گونجان بهرز بنخیتیت.

زۆر به ی ئه و لادانان ه ی له دانه پالدا دروست ده بن له پروانگه ی زمانه وه به فریزی ناوی، ناوده برین و له دیارخهر و دیارخراویک پیک دیت، ئیتر دیارخهره که یان دیارخراوه که هۆکاری دروستبوونی لادانه کهن، ههروه ها زۆرجاریش له پروانگه ی زانستی په وان بیژییه وه ئه و وشه یه خوازه دروست ده کات، چونکه وشه ی دانه پال که خواستراوه بۆ ئه و شوینه و له بری واتا بنه په تیبه که به کارنه هاتوو، له باسی خواستندا باسمان له هه ره که له به که سکردن و به پرووه ککردن و... هتد کرد که له گه ل دیارده ی دانه پالدا هاوبه شن، بۆ ئه وه ی باسه که مان دووباره نه بیته وه، له م باسه دا نمونه کان ته نها له په نگ پیداندا چر ده که ی نه وه، که مه به ست له پیدانی سیفته ی په نگه به و که ره ستانه ی خویان په نگیان نییه، یان په نگه که یان گۆراوه، ئه مانه ش چه ند نمونه یه کن له شیعیری هاوچه رخدا. له تیف هه لمهت له شیعیری (چوار هه لبه ست) دا ده لیت:

به لام بۆ ده م کردنه وه دین و ده رۆن

به لام بۆ هه نگاوانان

گۆشی چنگیان په له زپری سهوز (هه لمهت، ٢٠١٤، ٢٥).

هاوه لئاوی (سهوز) له گری (زپری سهوز) دا، لادانی دانه پال، دانه پالی په نگه به شتیک که خوی په نگیکه ی تری هه یه، واته ناوه که خوی هه لگری په نگه، په نگه که ی خوی (زه ردباو) ه، شاعیر هاتوو ئه م په نگه ی گۆریوه به په نگیکه ی تر، ئه وه ش به و مه به ست ه ی سه رنجی خوینەر بۆخوی راکنیشیت، چونکه له هزری هه موواندا په نگه ی زپری دیاریکراوه، ئه مه ش بووه ته هوی لادان له وینه که دا. یان ئه نوهر قادر له شیعیری (خه نجهر و خۆشه ویستی) دا ده لیت:

وشه، به مهش ده برینیکه ی تر له ریگه ی هاوه لئاوه کانه وه هاوو ته ئاراوه، که ئه رکه ی دیاریکردنه که ی نالۆژیکیه و بووه ته هوی دروست بوونی لادانی واتایی و بهرزکردنه وه ی زمانی شیعیر.

٤/٢ دانه پال

زۆرجار به هه لسه پاردنیش ناو ده بریت و بریتییه له به کارهینان و دانه پالی سیفته تیک یان تایه مه ندیه که به ناویک یان شتیک، که ئه و سیفته ته یان تایه مه ندیه که له گه ل ناوه که دا نه گونجاویت، (ئاستی مۆرفۆلۆجی هه ر زمانیک (ناو+ئاوه لئاو+کردار) ه، واته له کاتی به کارهینانی وشه کاند له ناو پیکهاته ی پرسته دا به پپی دوور و نزیکه ی ریزبه ندی واتا کانیان له یه کتره وه داده نرین، ئه گه ر وابوو که گونجان دروست بیته ئه وه حاله تیکه ی لۆجیکه ی له زماندا پهیدا بووه و به ئاسانی له پرسته و ده برپراوه که تیده که ین، به لام ئه مه له شیعیردا به و جوړه نییه و په چاوی گونجاندن ناگریت به وه ش مانایه کی نالۆژیکه ی به ره م دیت که لادانه له سیسته می واتای زمان (حه مه سه له ج، ٢٠١٥، ٤٢)، له پروانگه ی ئه و نه گونجان له لۆژیکیه وه ده وتریت: ((دانه پال لادانیکه ی واتایییه و ده رته نجامی ئه م جوړه گۆرپانه یه، به خشی نی سیفته تیکه بۆ شتیک، دیارده یه ک، ناویک به جوړیک ئه و شته هه لگری (- ئه و سیفته ته یه)، هه ندیک جار لادانه که له نه نجامی ده ستکاری یاسا سینتاکسییه کان دروست ده بیته، هه ندیک جاریش به دانان و خسته نه پالی وشه یه ک له چوارچیوه ی سینتاکسه وه ده بیته، به لام لیکدانه وه ی لۆژیکه ی بۆ ناگریت، ئه م جوړه دانه پال به بونیاتی زمانی دهق قوول ده کاته وه و جوړیک له داهینان و ناوازه یی به پیکهاته که ده به خشیته)) (ئه حمه د، ٢٠١٣، ١٥٦).

ئه م دیارده یه به لای (جان کۆهین) ه وه به خسته نه پرووی لادان و په تکردنه وه ی لادان باسکراوه (قادر، ٢٠١٤، ١٣٣)، له کاتیکدا که دانه پال که ده خریته پروو له سه ره تادا لادانه و پیوه ره کانی زمانی له پروانگه ی واتایییه وه تیکداوه، کرده یه کی نادروسته، به لام پاش لی وردبوونه وه و راقه کردنی له زهینی وه گردا به ره و شیعیریهت هه نگا و ده نیت و له ویشه وه لادانه که ی خاوده پته وه، بۆ ئه مه ش ((زه مینه ی مه عریفی به شیوه یه کی چالاک به شداری ده کات و په یوه ندی نیوان

لەدووڕهوه تۆ هاتووێ

سەرکاروانی زریانی و ئەسپی سپیت تاو دەدهی!

دڕن بەتەمی ئالی دەشتی سووتامان دەدهی

هۆرەیه کی سوور دەکهی

دلی شار دەخروشین! (محەمەد، ۲۰۱۸، ۱۰۴).

شاعیر پەنگی (سوور) سووری داووتە پال (هۆرە)، که هۆرە (- پەنگ) ه، بەهوش لادانە واتاییه که بەرهم هاتوو، هۆرە

هونەرێکی دەنگییه، شاعیر بۆئەوهی شیعرییهت بخولقینێ هاوهرهوه گونجاوه کانی وهک: (بەرز، بەسۆز، خوش... هتد) که له گهه هونەر که دا گونجاون، گۆرپیوه تی به پەنگ، ئەوش بووتە هۆی دروست بوونی لادانی واتایی. ههروهها شیرکۆ بیکهسه له شیعری (سهفهری ئەوین و شوێرش) دا ده لیت:

تۆ شیعرم و شیعریش تۆ بووی

ههردووکتانم به جیهیشت و پیم نهوتن بۆ کوێ ئەچم!

تۆم له ناو خهوی په مەهی ئەو رۆژه تا

به جی هیشت و

شیعریش له ناو تاقی برینیکی شارا. (بیکهسه ب ۱،

۲۰۰۶، ۴۳۶).

گرێی (خهوی په مەهی) لادانی دانەپاله کهی هیناوه ته بوون، که (خهو) که رهسته یه کی واتاییه و (- پەنگ) ه، شاعیر به پیدانی پەنگی (په مەهی) بهم گه رهسته واتاییه لادانی له ئاستی واتادا دروست کردوو، بهو هۆکارهش له پینگه ی شیعرییه ته وه، زمانی تایبه تی شیعری دروست کردوو، که لادانه له زمانی ئاسایی له پرووی واتاوه.

۵/۲ گه یاندن

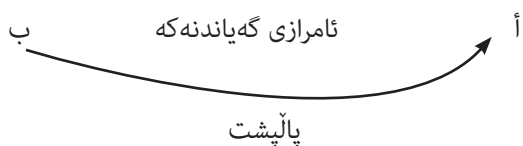
لادان به گه یاندن بریتییه له پیکه وه کۆکردنه وهی دوو پرسته یان دوو توخم یان دوو بیر، که له پرووی واتاوه له یه ک دوورین و له بنیاتی و پنه یه کی شیعریدا پیکه وه بین، ئەم بابته له په وانپێژی کۆندا به ناوی کۆکردنه وه و دابرا ن یان پیکه وه نان و دابری ن باسی لیکراوه، فارسه کان پیناسه ی په وانپێژیان له پوانگه ی ئەم هونه ره وه کردوو که ده لین: ((په وانپێژی لیک جیا کردنه وهی (الفصل) و (الوصل) ه)) (گه ردی، ۱۹۷۲، ۱۴)، له په وانپێژیدا هونه ریکی واتاناسییه و ((له وه ده دووی ئایا که ی دوو وشه یا دوو پرسته به یه که وه ده لکین و که ی له یه ک داده برین)) (گه ردی، ۱۹۷۹، ۸۲)،

له په خنه ی تازه شدا به مەبه ستی کرده یه ک که خزمه ت به لادان و شیعرییه تی ده ق ده کات له لای (جان کوهین) زۆر به گرنگیه وه باسکراوه، به لایه وه ئەگه ره هه ردوو ئەرکه که ی پێشوو (دیارکردن و دانەپال) سه رنجمانی له ناو پیکهاته ی ناوه وه ی پرسته دا هیشته بته وه، ئەوا به پێچه وانه وه گه یاندن سه رنجمان ده خاته سه ر به دوای یه کدا هاتنی پرسته کان و پێوهندی پرسته کان پیکه وه (کوهن، ۱۹۸۶، ۱۵۷).

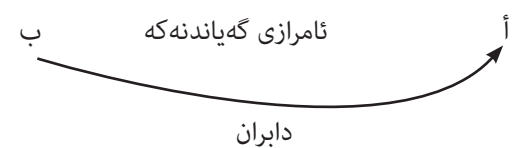
له ده ره وه ی ده قی شیعری و له ناو زمانی ئاساییدا گه یاندن به چه ند چۆرێک دروست ده بیته به یاری ده ی ئامرازی لیکده ر و پێوهندی وه ک: (و، هه ره وه ها، له گه ل... هتد)، یان ناوه لگوزاره ی وه ک (له راستیدا، له گه ل ئەوه ی شدا، هه رچه نده... هتد)، هه ندی جارێش به بی هیچ کام له وانه و ته نها به خسته نپالی یه کتر، یان به دانانی نیشانه کانی خالبه ندی... به سته وه که شیان ده بیته له پوانگه ی لۆژیکیه وه دروست بن و هه ردوو پرسته که ده بی هه مان ئەرکی واتایان له زماندا هه بیته (حوسین، ۲۰۰۷، ۳۳۲)، هه ر لادانی ک له و پێوه ره ی زمان ده ق به ره و شیعرییه ت ده بات و دیارده ی لادانی تیدا دروست ده کات.

به لای (بالی) یه وه گه یاندن کاتی ک دروست ده بیته که (دوو پرسته دوو گه یاندن دروست بکه ن و پرسته ی دووه میان هه مان بابته ی پرسته ی یه که م بیته) (کوهن، ۱۹۸۶، ۱۶۰)، له پوانگه ی ئەو بۆچوونانه وه حالته تی لادان له گه یاندندا به م هاوکیشه یه ده خه ی نه پروو، ئەگه ر (أ) پرسته ی یه که م بیته و (ب) پرسته ی دووه م، به یه کی ک له کرداره کانی گه یاندن بدرینه پال یه کتر، ئەوا دوو چۆر له گه یاندنی لئ دیته به ره م.

داربه پروویه کی گهش له و بناره رواوه ... هه رگیز وشک نابیته وه.

داربه پروویه ک له و بناره رواوه و پینج شه مان رۆژی به ختی منه.

له مۆنۆه ی ژماره (۱) دا رسته ی (أ) ده برینیکه وه سفی ناوه که ی کردوو ه (داربه روو) ه، نامرازی گه یاندنه که سی خاله و نیشانه یه کی خالبه ندیه که رسته ی (ب) ی گه یاندوو به رسته ی (أ) و وه ک ته واکه ر بووه به پالپشت بو ی له پرووی واتاو ه هیچ گرفتیک له واتا گشتیه که یدا نه له سه ر ئاستی رسته سازی و نه له سه ر ئاستی واتا سازی بو دروست نه بووه، به وه ش گه یاندنیک ی دروستی زمانی ها تو ته کایه، هه رچی مۆنۆه ی ژماره (۲) ه، رسته ی (أ، ب) هه ریه ک به جیا له پرووی سینتاکسی و سیمان تیکیه وه رسته یه کی ته واون و هیچ گرفتیک یان نییه، به لام له کاکا تیکدا به هو ی نامرازیکی لیکده وه گه یه نراون به یه ک تووشی سه رسوپمانان ده کات، چونکه پتوه ندی نیوان (أ) و (ب)، پتوه ندیه کی نالۆژیکیه و تووشی دابرا نی واتاییمان ده کات، لیره دا لادان له سیسته می واتا سازی زمان دپته کایه وه و شاعر به رهه م ده هتیریت، وه ک پالپشتیه ک له م بونیاته (جان کۆهین) ده لیت: (شاعر کردار پیکه دوو سه ره یه پیکه وه به رده وامی هه یه، لادان و ره تکرده وه ی لادان، شکاندنی بونیات و سه رله نو ی بنیاتنا نه وه که ی، بو ته وه ی چامه ی شاعری خو ی بسه پینیت پتویسته ده لاله ته کانی له سه ره تا وه ون بن، پاشان له لایه ن خو پنه ره وه له بییری خویدا ده یدۆزپته وه) (کوهن، ۱۹۸۶، ۱۷۳). ئیمه ش له پروانگه ی نه و بو چوونه ی کۆهینه وه شیکاری بو ئه م دیارده یه ی لادان له چه ند مۆنۆه شاعریکی هاوچه رخی کوردیدا ده که یین:

شیرکۆ بیکه س له ده قی (له یه که م سه فه ردا) ده لیت:

که ده س نه ده م

له مۆردی په رژی نی باخ ن

ده سم بو نی ریشی نه گری.

که شه پۆلی سه ره له گرتوو،

په ره ی گو لی هه لپچورکاو،

دوو که لی هه ر دوو که ل کیشی،

که مندالنی هه ژاری

وه ک کارژۆله ی په ره وازه

خه وتوو له بن سیبه ری پرد

چه تری پاسدا

به دی نه که م

من بو ن نه که م

بو نی بو کرووی شاعری

ئاواره بووی نالی نه که م! (بیکه س ب ۲، ۲۰۰۶، ۳۵).

شاعیر کۆمه لیک بییری له ریگه ی چه ند رسته یکی شاعرییه وه له ناو ده قیکدا به یه ک گه یاندوو، که له پروانگه ی بیروه له یه ک دابراون، کاتیک ته ماشای نه م ده برینانه ده که یین (که شه پۆلی سه ره له گرتوو، په ره ی گو لی هه لپچورکاو، دوو که لی هه ر دوو که ل کیشی)، ده بینین له ریگه ی نیشانه یه کی خالبه ندیه وه پیکه وه گری دراون و گه یه نراون به یه ک، له هه مانکاتیشدا بیرۆکه ی دابراون له یه کتر، هه ریه که یان وینه یه کی جیاوازی له گه ل نه وانی تر دا هه یه، به لام دوا جار شاعیر له ریگه ی کرداری (به دی نه که م) وینه کان کو نه کاته وه و له گه ل گوتاری گشتی ده فه که دا یه کیان ده خات، مه رجیش نییه هه میشه نه م گه یاندنه به و شیوه یه دروست بییت، به لکو جار هه یه پتویستی به خو پنه ره له هزر و زه ینی خویدا گه یاندنه که نه جام بدات، نه وه ش به چه ندان جار خو پندنه وه ی ده فه که و کۆکردنه وه ی ته واوی بابه ته کانی ده فه که و گشتیتی گوتاره که ی پیی ده گات، بو مۆنۆه:

سه باح په نجده ر له ده قی (زیوان) دا ده لیت:

ئه وه برژانگی په رژی نی چاوی منه

سووتان

خوپه

بو ن

گه رده لوول

ئاهم

خه ون

گول

له دیوی نه مدیو گوندی گه نجینه ی مندالیم

گویم له دابه زینی سرووشی پیغه مبه ری که

یه که مین خه ونی مروقی بینیه. (په نجده ر، ۲۰۱۸، ۳۰).

له م ده قه دا شاعیر وینه و مه به سته کانی به شیوه یه کی نالۆژیک ی و ناریک پیکه وه کۆکردوو ته وه و به یه کی گه یاندوو، به بی هه بوونی هیچ نامرازیکی گه یه نه ر، نه مه ش ده بیته هو ی دروست بوونی لادانی واتایی و تیگه یشتن لیی

ئەو کاتە دەبیّت، کە لادانە کە پەتدە کرپتەو. یان لە تیف
هەلمەت لە دەقی (لقی شەو هەتاو ئەگرێ) دا دەلیت:

چۆکی قوولاییەکان لە لەرزینایە
چاوی شەو وەک کۆلەکی خویڤن
ئەچەقی بە زامەکانا
ئەم کونانە

سەرچاوی ئەو هیلکانەن

کە شەقامەکانیان لەوتانوو

گیانە دوینێ ئەو کفەم درێ

کە میوانە کەمان منی تیا شاردبوو

دایە بە منالەکان بلی

گوڵۆپی کۆلانەکان نەشکینن نەو هەک تاریکی بییته
لانە

ئەو کرمانە ی ئەیانەوێ

گەلای ناگرە کەمان هەلۆه رپنن (هەلمەت، ٢٠١٤، ٤٨).

ئەم دەقەش کۆمەلێ وینە و مەبەستی لەیەک دابراون،
شاعیر بەیەکی گەیان دوون، بۆ ئەوێ وینە یەکی گشتی و
مەبەستی دەقەکی پێ بە ئەنجام بگەینە، لە دیاردە ی
گەیان دندا گەر ئامرازەکان بوونیان هەبێ، ئەوا لە زۆرتین
باردا رستە و دەرپرینی دوا ئامرازەکان لە پرۆوی واتاوە
گەیان دندە کەیان دروستە و بیرە نا کۆکەکان دەبنە یەکی
بابەت بۆ دەقە کە، بەلام لە دەقیکی لەم شیوەدا، کە
ئامرازی گەیان دندە یار نییە بۆ کۆکردنەوێ بیر و وینەکان
خوینەریکی وردی پێویستە و توانای خوینەر لە گەیان دندە کەدا
رۆلی لە پێدانی واتای گشتی دەقە کە و گوتارە کەیدا هەیه،
ئەمەش بۆ خوێ لادانی واتاییە و کە گەیان دندە کە پرۆوی
نەکردوو تەو.

ئەنجام:

لادان بە تەواوی چەشن و لقه کانییەو، دەتوانرێت بییته
بنەمایەکی گرنگ بۆ دیاریکردنی شیواز و دەرخی سیمای
جیاوازی قووناغە ئەدەبییەکان لە یەکتەر.

په گێ ئەم بنەما پەخنەییە نوێیە (لادان)، لە پەخنە ی
کۆندا و بە تاییەت لە نێو زانستی پەوانبێژیدا دەرکەوتە ی
هەبوو و جیی بایەخی پەخنە گران بوو، هەر لەو
روانگە یە شەو هەلسەنگاندن و نرخاندن بۆ زمانی شیعی

شاعیران و قووناغە ئەدەبییەکان خراوەتە بەردەست.
شاعیرانی هاوچەرخ بە مەبەستی دروستکردنی وینە ی
شیعی پەنایان بۆ زۆر رپگە ی وەک: (بە کەسکردن،
بە تەنکردن، بە ئازە لکردن، بە پرۆو ککردن، بە ئەبستراکتکردن،
هەستگۆرکێ) ی کەرەستەکان، لە رپگە ی وینە ی خواست
و چواندەو بەردوو، کە هۆکاری دروستکردنی لادانە
واتاییەکانن.

لەرپگە ی ئەو یاسا تاییەتە ی، کە (جان کۆهین) بۆ
دیاریکردنی داناو، دەتوانرێت لە یەک کاتدا لادانی واتایی،
کە داھینەرانە و هونەری بییته، لە گەل پێچەوانە کەیدا،
بخریتە پرۆو، ئەمەش بە هەردوو شیوازە کە یەو لە شیعی
شاعیرانی هاوچەرخماندا و لە نێو تاقیکردنەو شاعیریە کانیاندا
بەردەستە.

لادانی واتایی لە رپگە ی بنەماکانی دانەپال و گەیان دندەو،
دیاردە یەکی شیوازی پرۆون ئاشکرای قووناغی ئەدەبیات و
شیعی هاوچەرخ ی کوردین، لەو رپگە یە شەو بە شیکی
فرهوانی شیعییەتی قووناغە ئەدەبییە کە هاتوو تە ناو و
و شاعیران لە دەقە کانیاندا بە شیوە یەکی بەرچاوە کاریان
هیناون.

لیستی سه‌راوه‌کان:

کوردی:

ئه‌حمه‌د، صافی‌ه محمه‌د، ۲۰۱۳، لادان له شیعری هاوچه‌رخى کوردیدا، بۆلۆکراوه‌ی ئه‌کادیمیای کوردی، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر.

ئه‌رستۆ، ۲۰۱۱، هونه‌ری شیعر، وه‌رگیرانی عه‌زیز گه‌ردی، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی گه‌نج، سلێمانی.

بێک‌ه‌س، شێرکۆ، ۲۰۰۶، دیوانی شێرکۆ بێک‌ه‌س، به‌رگی یه‌که‌م، له‌بۆلۆکراوه‌کانی ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، کوردستان.

.....، ۲۰۰۶، دیوانی شێرکۆ بێک‌ه‌س، به‌رگی دووهم، له‌بۆلۆکراوه‌کانی ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، کوردستان.

.....، ۲۰۰۶، دیوانی شێرکۆ بێک‌ه‌س، به‌رگی سێیه‌م، له‌بۆلۆکراوه‌کانی ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، کوردستان.

حه‌مه‌سه‌له‌ج، دلاوه ئیبراهیم، ۲۰۱۵، شیعییه‌ت له‌ده‌قه‌کانی (ئه‌نوه‌ر قادر محمه‌د) دا، نامه‌ی ماسته‌ر، کۆلیژی زمان، زانکۆی سلێمانی.

حه‌وێزی، ده‌ریا جه‌مال، ۲۰۰۹، وێنه‌ی ڤوونبێژی له‌کۆمه‌له‌شیعری (شه‌هید به‌ته‌نیا پیاسه‌ ده‌کات) ی قوبادی جه‌لیزاده

دا، به‌رپۆه‌به‌ریتی چاپ و بۆلۆکراوه‌ی سلێمانی، سلێمانی. حوسین، هیمدادی، ۲۰۰۷، ده‌روازه‌به‌ک بۆ په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بیه‌ی کوردی،

ده‌زگای توێژینه‌وه‌ و بۆلۆکراوه‌ی موکریانی، چاپخانه‌ی خانی، ده‌وێک. جه‌لی زاده، قوبادی، ۱۹۹۰، ته‌متمان، مطبعة اسعد، بغداد.

په‌نجده‌ر، سه‌باح، ۲۰۱۸، دیوانی سه‌باح په‌نجده‌ر، به‌رگی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی تاران، تاران.

سایبر، ره‌فیع، ۲۰۱۴، دیوانی ره‌فیع سایبر، به‌رگی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی تاران، بۆلۆکراوه‌ی ناوه‌ندی غه‌زه‌لنوووس بۆ چاپ و بۆلۆکراوه‌ی سلێمانی.

سه‌عید، ناز ئه‌حمه‌د، ۲۰۱۰، لادان له شیعری له‌تيف هه‌لمه‌ت دا، نامه‌ی ماسته‌ر، کۆلیژی زمان، زانکۆی سلێمانی.

شاکه‌لی، فه‌ره‌اد، ۲۰۰۹، بۆلۆکراوه‌ی ده‌زگای ده‌خاته‌ تاریکه‌ شه‌وی ته‌مه‌نم، ده‌زگای چاپ و بۆلۆکراوه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.

عیسی، هاوژین سلوه، ۲۰۰۹، بنیاتی وێنه‌ی هونه‌ری له شیعری شێرکۆ بێک‌ه‌س دا، چاپخانه‌ی ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلێمانی.

قادر، شیرزاد عه‌بدوللا، ۲۰۱۴، لادان له شیعری (ره‌فیع سایبر) دا، نامه‌ی ماسته‌ر، فاکه‌لتی زمان و زانسته‌ مرۆفایه‌تییه‌کان، سکۆلی زمان، زانکۆی سلێمانی.

کۆهین، جان، ۲۰۰۸، بنیاتی زمانی شیعری، وه‌رگیرانی ئازاد عبدالواحد

کریم، چاپخانه‌ی ئارابخا، له‌بۆلۆکراوه‌کانی یه‌کیتی نووسه‌رانی کورد- لقی که‌رکوک، که‌رکوک.

گه‌ردی، عه‌زیز، ۱۹۷۲، ڤه‌وانبێژی له‌ئه‌ده‌بی کوردیدا (ڤوونبێژی-البیان)، به‌رگی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی دار الجاحظ، بغداد.

گه‌ردی، عه‌زیز، ۱۹۷۹، ڤه‌وانبێژی له‌ئه‌ده‌بی کوردیدا (واتاناسی)، به‌رگی سێیه‌م، چاپخانه‌ی کاکه‌ی فه‌لاح، سلێمانی.

مه‌حمود، ئازاد ئه‌حمه‌د، ۲۰۰۹، بونیاتی زمان له‌شیعری هاوچه‌رخى کوردیدا، بۆلۆکراوه‌ی ئه‌کادیمیای چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر.

مه‌حمه‌د، ئه‌نوه‌ر قادر، ۲۰۱۸، زریان زایه‌له‌ زنار نسا، چاپخانه‌ی ئه‌ندیشه‌، سلێمانی.

هه‌لمه‌ت، له‌تيف، ۲۰۱۴، دیوانی له‌تيف هه‌لمه‌ت، چاپخانه‌ی تاران، بۆلۆکراوه‌ی ناوه‌ندی غه‌زه‌لنوووس بۆ چاپ و بۆلۆکراوه‌ی سلێمانی.

عه‌ره‌بی:

الدة، عباس رشید، ۲۰۰۹، الانزیاح فی الخطاب النقدي والبلاغی عند العرب، دارالشؤون الثقافة العامة، بغداد.

عفانه، مریم طه عارف، ۲۰۱۲، الانزیاحات الاسلوبية فی شعر محمد بنیس، اطروحه دکتوراه، کلیة الاداب، جامعة الیرموک، الاردن.

کوهن، جان، ۱۹۸۶، بنية اللغة الشعرية، ترجمه: محمد والی و محمد العمری، دار البيضاء، المغرب.

لوصیف، صونیا، ساره کریمش، ۲۰۱۱، الانزیاح الدلالي فی الالفاظ العربية، رساله ماجستير، کلیة الاداب واللغات، جامعة منتوری قسنطينه، جزائر.

المساعید، ریحان اسماعیل احمد، ۲۰۰۹-۲۰۱۰، الانزیاح فی شعر حطیئه، رساله ماجستير، کلیة الاداب والعلوم الانسانية، جامعة ال ألبیت، الاردن.

المسدي، عبدالسلام، ۱۹۸۲، الاسلوبية والسلوب، دارالعربية للكتاب، طرابلس، ليبيا.

ویس، احمد محمد، ۲۰۰۵، الانزیاح من منظور الدراسات الاسلوبية، المؤسسه الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع، بیروت-لبنان

فارسی:

کدکنی، محمد رضا شفیعی، ۱۳۸۵، موسیقی شعر، چاپ نهم، انتشارات آگاه، تهران.

مطلق، یدالله بهمنی و مریم سیوندی، ۱۳۹۴، نگاه‌ی به هنجارگریزی در شعر نیما، سال ۴، شماره ۷، مجله علوم ادبی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه قم.

یخدانسان، نازیلا، ناصر علیزاده خیاط، ۱۳۹۳، کاربست اشکال هنجارگریزی در اشعار احمد شاملو، شماره اول، سال چهارم، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ایران.

ملخص

لدراسة الموسومة بـ(إنزياح المعنى في الشعر الكوردي المعاصر)، محاولة لتحديد موضوع نقدي مهم كإنزياح المعنى وهي جزء من أطروحة دكتورا حول الاسلوب الشعري المعاصر، نتطرق فيها عن إنزياح المعنى في تلك الفترة، معلوم أن تاريخ الانزياح كموضوع نقدي يعود إلى فترة قريبة، إلا أن جذوره متأصلة في النقد القديم بالأخص في المواضيع النقدية ضمن علم البلاغة، لذا لم تهمل هذه الدراسة تلك العلوم البلاغية التي تدور حول إنشاء الصورة الشعرية ك(التشبيه والإستعارة) وكذلك إنزياح المعنى في إطار وحدات (جان كوهين) التي قدمها للنقد الأدبي كأساس نظري، ك(التحديد والإسناد والوصل) وتوظيفها على النماذج الشعرية. الكلمات المفتاحية: التحديد، الإسناد، الوصل.

Abstract

The purpose of this study, “Meaning Deviation in Modern Kurdish Poetry 1990-1970,” is to pinpoint crucial key issues such meaning deviations. This study is at the PhD level. It encompasses multiple traits associated with contemporary poetry style that have been identified in the specific stage of our research. The basis of this topic lies in old criticism, particularly the critical subjects within the framework of rhetorical discourses, despite the fact that the subject of deviation as a critical subject does not have a long history. Therefore, the rhetorical techniques of simile and metaphor—which are related to poetic images—are also covered. Also, John Cohen’s features, such as (selection, disposition, communication), have been given as a theoretical foundation for literary criticism and are applied to, with poem examples, the poetry of the era.